Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul X Seria II-a Nr. 1587 | 4 PAGINI — 20 BANI | Joi 3 iunie 1954

Inițiativa activistului utemist

NESECATA INIȚIATIVĂ, spiritul inovator, constituie o trăsătură caracteristică a organizației comuniste a tineretului — organizație care are menirea să ajute partidul în marea operă de transformare revoluționară a societății. Vladimir Ilici Lenin spunea că organizația comunistă a tineretului „trebuie să fie un grup de șoc care să-și aducă aportul, să dea dovadă de inițiativă în orice muncă.

Tineretul iubește tot ce este nou și înaintat; el îmbrățișează cu căldură noile inițiative, luptă pentru aplicarea lor înfruntînd greutățile și piedicile. Spiritul de inițiativă al tineretului se manifestă cu toată amploarea în întrecerea socialistă și patriotică, în mișcarea inovatorilor și raționalizatorilor, în bătălia pentru descoperirea și folosirea uriașelor rezerve interne ale industriei și agriculturii. Insăși activitatea organizațiilor U.T.M. devine tot mai complexă și mai variată; metodele de muncă învechite sînt abandonate și înlocuite cu altele noi. Acolo unde activiștii utemiști merg în fruntea tineretului dînd dovadă de pricepere, de inițiativă, munca organizațiilor U.T.M. nu rămîne pe loc, ci progresează continuu.

Simțul noului este o calitate de preț a activistului utemist. Fără inițiativă el nu poate antrena în muncă masele tineretului, nu le poate educa și organiza. Educația tineretului este o operă vie, creatoare, care nu tolerează șablonul, schemele rigide. In organizație sînt tineri cu diferite cunoștințe, caractere, înclinații. Diferă și locul de muncă, ocupația lor. Este clar că nu poți avea aceeași atitudine față de toți. Activistul utemist trebuie să aprecieze just situația, să găsească veriga principală, să dovedească inițiativă.

Pretutindeni, în orice muncă e nevoie de inițiativă, chiar și în treburile cele mai simple. Cînd activistul studiază într-o fabrică problema economiilor, cînd discută cu un propagandist despre pregătirea unei lecții, cînd ia cuvîntul la plenara comitetului raional — în toate aceste cazuri e nevoie de inițiativă. Nu poți antrena tineretul, de pildă, la lupta pentru economii, dacă nu ești în stare să îi arăți și căile pentru realizarea de economii, dacă nu ești în stare să organizezi o agitație concretă, specifică locului de muncă respectiv etc.

Pentru a antrena tineretul la o activitate creatoare, trebuie să ne ferim de indicații generale.

Activiștii comitetului raional U.T.M. Reghin, de pildă, au contribuit activ la mărirea suprafeței însămînțate în raion, îndrumînd pe tineri să descopere terenurile lăsate în paragină. In numeroase alte locuri activiștii utemiști sînt inițiatorii aplicării unor noi metode de muncă, atît în industrie cît și în agricultură.

Din păcate, mai sînt și activiști care se tem, în adevăratul înțeles al cuvîntului, să manifeste inițiativă, care nu ies din cadrul îngust al sarcinilor primite. Chiar dacă află despre o inițiativă bună, chiar dacă ziarele popularizează zilnic această inițiativă, ei nu se urnesc din loc: „n-am primit această sarcină — nu facem — își zic ei. Cine știe ce se mai întîmplă?".

Inițiativa tractoristului Stănescu Vasile, care a chemat la întrecere socialistă pe toți tractoriștii pentru obținerea titlului de „cel mai bun tractorist" a devenit cunoscută în întreaga țară. Dar comitetul raional U.T.M. „Filimon Sîrbu" regiunea Galați, nici nu și-a propus să extindă această inițiativă pînă cînd nu a primit indicații „de sus", de la comitetul regional. Nu este nevoie să mai dovedim cît de greșit și de dăunător este acest stil de muncă.

Lipsa de inițiativă se observă deseori chiar și la activiștii care muncesc conștiincios și disciplinat. Acești activiști îndeplinesc de multe ori cu precizie și sîrguință sarcinile care li s-au încredințat, dar nu se străduiesc să găsească noi inițiative, noi căi de rezolvare a sarcinilor, nu judecă, nu cîntăresc problemele; ei fac totul mecanic, muncesc ca și o mașină. Ori se știe că de cele mai multe ori, aceeași problemă se poate rezolva în mod diferit; de aceea trebuie găsit modul cel mai bun de rezolvare.

Spiritul de inițiativă, simțul noului nu se formează „de la sine". Aceste trăsături, trebuiesc cultivate cu răbdare și perseverență. Activiștii cu inițiativă merită să fie susținuți din plin; experiența lor trebuie răspîndită și generalizată.

In multe locuri este greșit înțeleasă problema inițiativelor: se consideră că e suficient să inițiezi ceva, pentru ca treaba să meargă de la sine. Astfel, comitetul organizației de bază U.T.M. de la Uzina de tractoare din Orașul Stalin, al cărui secretar este tov. V. Ștefănescu, a inițiat o acțiune de economii care putea aduce mari foloase întreprinderii. In jurul acestei inițiative s-a făcut multă zarvă (chiar și la comitetul regional U.T.M.), s-a adoptat și un plan de măsuri, doar un singur lucru s-a uitat: aplicarea în viață a acestei inițiative. Dar cine are nevoie de un asemenea joc, „de-a inițiativele"? Poate că asemenea „inițiative" sînt bune pentru a împestrița rapoartele către organele superioare, dar foloase reale nu aduc. Inițiativele sînt inseparabile de munca politico-organizatorică, de munca practică.

In fața organelor și organizațiilor UTM stau sarcini mari și complexe. Pentru a rezolva aceste sarcini activiștii utemiști trebuie să-și însușească stilul comunist de muncă, să manifeste mai multă inițiativă, să lucreze în chip creator!

Din zi în zi agricultura țării noastre este înzestrată cu tot mai multe mașini și unelte agricole.

In lupta pentru mecanizarea agriculturii, tinerii muncitori aduc o mare contribuție.

Iată-i de exemplu pe Pavlic Iosif și Vitze Andrei, montatori la fabrica de mașini agricole din Bocșa, raionul Reșița. Ei se străduiesc ca mașinile și uneltele agricole care poartă marca fabricii lor să fie de bună calitate. Tocmai pentru aceasta acum au venit la comunistul Munteanu Virgil, fruntaș în producție și cer sfaturi în legătură cu calitatea arcurilor pentru ridicarea suporților de cuțite la cultivatoare.

Pentru ca holdele să lege rod bogat

Hotărîrea Consiliului de Miniștri al R.P.R. și a C.C. al P.M.R. cu privire la executarea lucrărilor de îngrijire a culturilor, recoltat, dezmiriștit, treerat, însămînțări și arături adînci de toamnă, precum și cu privire la realizarea planului de colectare pe 1954, întărește și mai mult convingerea oamenilor muncii de la sate că pentru a obține o recoltă bogată este nevoie de a cunoaște și aplica regulile agrotehnice avansate de îngrijire a culturilor. Iată pentru ce colectiviștii, țăranii muncitori din întovărășirile agricole și cei cu gospodării individuale, dornici de a obține de pe suprafețele însămînțate cantități mari de produse, se străduiesc să-și întrețină culturile cît mai bine.

Dăm mai jos un aspect din activitatea de îngrijire a culturilor, depusă de colectiviștii de la gospodăria colectivă „Brazda nouă" din comuna Apoldu regiunea Hunedoara.

Primăvară ploioasă — bucuria buruienilor. Pe aici — prin părțile Apoldului — a plouat mereu, aproape în fiecare zi... Și-au crescut prin griu, prin porumb, prin cartofi — prin toate semănăturile buruieni și flori de tot felul. Se ridicau mai sus de înălțimea griului, îi luau lumina și aerul, îi sugeau viața. Colectiviștii însă au pornit lupta. Cei doi brigadieri Fusoi Ion și Lazăr Miron, au organizat un atac cu izbîndă sigură.

Intr-o dimineață curtea gospodăriei agricole colective „Brazda nouă" din comuna Apoldul de Sus, era înțesată de oameni.

— Mai întîi trebuie să plivim griul, pe urmă orzul, ovăzul și secara — la un loc 207 hectare așa că trebuie să-i dăm zor — au spus brigadierii. Tot acum pornim și prășitul. Deocamdată ne sînt destule trei prășitori — le avem reparate gata. Fierarii noștri Faeri Samoil și Lazăr Matei au reparat mai multe, însă porumbul și cartofii n-au ajuns încă de prășilă, așa că pornim numai la floarea soarelui. Tovarășii Rieger Martin, Beju Nicolae, Henerie Mihai și Cioci Romi să înjuge boii și să plece cu prășitorile. O parte dintre noi vor lua sape, iar ceilalți — mergem la plivit.

★

Prășitoarele și-au înfipt în pămînt cuțitele.

Pirlind, rădăcinile buruienilor sînt retezate, iar pămîntul reavăn se amestecă cu frunzele și tulpinele ce căutau să înăbușe firele subțiri de floarea soarelui.

In urma prășitoarelor vin femei și bărbați cu sapele. Nu rămîne nici o bucățică de loc neprășită, nici o buruiană în picioare. Faur Petru izbește cu dibăcie sapa în pămînt și se pare că vrea să-i întreacă pe toți.

— Ce l-o fi apucat? — se întreabă ceilalți colectiviști. Anul trecut nu venea cu lunile la lucru, și uite la el acuma...

Dec-ar avea timp de vorbă, ei le-ar răspunde că Faur Petru din primăvara trecută și cu cel din primăvara asta nu mai seamănă. Cel de azi știe că porumbul a fost nu tocmai bun anul trecut pentru că s-a întîrziat cu prășitul. Și s-a întîrziat pentru că el, Faur ca și Bacrău Iosif, ca și alți colectiviști n-au venit la lucru. Anul ăsta însă s-au hotărît să muncească din răsputeri, zi de zi ca la toamnă să meargă și la ei acasă carele pline cu bucate.

Și poate că Faur are să ajungă primul, are să realizeze cele mai multe zile-muncă... dacă Munteanu Ilie n-ar fi și el tot atît de harnic. El a și fost evidențiat în adunarea generală. Apoi ce te faci cu utemiștii? Uite-te numai cum prășește Bebeșelea Paraschiva sau Moghcș Maria.

★

Floarea soarelui și sfecla au fost în întregime prășite. S-au plivit 70 hectare de griu, 10 hectare de orz, 10 hectare de ovăz și 4 hectare de secară. Bătălia continuă.

S-au ivit și alte greutăți. Frunzele orzului și ovăzului au început să fie ciuruite. Colectiviștii au căutat și au găsit pe frunze un gîndac albastru-lucios.

— E gîndacul bălos — a spus agronomul. — sau Lemamelanopa, cum i se spune științific. E foarte dăunător. Trebuiesc luate măsuri.

A fost anunțată secția agricolă a sfatului popular al raionului Sebeș. Acum colectiviștii împrăștie pe cîmp un praf alb — arseniat de calciu. A fost învins și dușmanul acesta.

Porumbul a crescut și el mare.

— Trebuie să pornim la prășit a spus tînărul brigadier Fusoi Ion. Și dacă trebuie, atunci să vedem dacă sîntem pregătiți de ajuns. Principalul e să avem destule prășitori. Fusoi a intrat în atelierul de fierărie al gospodăriei.

— Ei, făurarilor, cum stăm cu prășitorile? Ștergîndu-și sudoarea de pe frunte — și mai trăgîndu-și cu ocazia aceasta o dungă de negreală peste celelalte, Faeri îi răspunse:

— Mai avem vreo cîteva de gătat. 14 sînt gata! Mîine vi le dăm și p-astea... Numai boii să fie buni de muncă încolo n-aveți nici o grijă!

— Păi atunci să știi că n-avem niciuna. Boii-s voinici și grași cît... elefanții. Au grijă de ei utemiștii noștri care muncesc la grajd.

Mergînd spre casă Fusoi și-a făcut o socoteală „Dacă pornim cu 16 prășitori și trecem cu ele în lung și-n lat, peste cele 38 de hectare, atunci oamenii cu sapele nu mai au decît să zgîndărească puțin la rădăcina porumbului. Numai să am grijă să le spun mereu să nu mușuroiască... Și dacă merge așa cum mă gîndesc eu, terminăm în cîteva zile și prășitul porumbului. Ce înseamnă să semeni în cuiburi dispuse în pătrat... In doi timpi și trei mișcări ai terminat prășitul.

Pe urmă se mai gîndi ce vor face în viitor. Iși închipui belșugul recoltei din anul acesta, căci vor respecta regulile agrotehnice, așa cum s-au hotărît colectiviștii s-o facă. Adică să prășească porumbul, cartofii, floarea soarelui, sfecla, de cîte 3—4 ori, să facă polenizarea artificială la floarea soarelui... Va fi o bucurie la toamnă...

De patru ani de cînd a luat ființă gospodăria tot crește belșugul în casele colectiviștilor. Și după cîte se vede, anul acesta e cel mai încărcat de bucurii.

Ajuns acasă aprinse becul și dădu să deschidă fereastra. Se încurcă însă în niște fire.

— Aha au venit să-mi pună și mie difuzor... Atunci mîine dimineață o să ascult acasă sfatul agronomului...

M. CARANFIL
corespondentul
„Scînteii tineretului"
în regiunea Hunedoara

Centenarul nașterii marelui savant Victor Babeș

Anul acesta se împlinesc 100 de ani de la nașterea marelui om de știință romîn, luptător social, Victor Babeș. Savantul Victor Babeș a descoperit căi și metode noi, înaintate, în domeniul bacteriologiei, anatomiei patologice și histopatologiei. El a desfășurat timp de 40 de ani la Facultatea de Medicină din București și la Institutul de bacteriologie, o activitate științifică deosebit de bogată, caracterizată de o continuă strădanie patriotică în vederea ridicării nivelului de ocrotire a sănătății poporului.

Printr-o hotărîre a Consiliului de Miniștri centenarul nașterii marelui savant patriot va fi sărbătorit în mod deosebit.

In luna iulie vor avea loc numeroase manifestări la care vor participa Academia R.P.R. și filialele ei, instituțiile medicale de învățămînt superior și științifice, Societatea Științelor Medicale, Societatea pentru Răspîndirea Științei și Culturii; se vor edita lucrări ale lui Victor Babeș și de asemenea se va emite un timbru consacrat comemorării marelui savant. (Agerpres).

Ingrijirea culturilor, cea mai urgentă sarcină a țărănimii muncitoare

Obținerea de recolte bogate este condiționată în mare măsură, de executarea la timp și ori de cîte ori este nevoie a lucrărilor de întreținere a culturilor, precum și de strîngerea la vreme a recoltei. Ca atare, în prezent, sarcina principală a țărănimii muncitoare este îngrijirea neîntîrziată a culturilor. Stîrpirea buruienilor prin plivit și prășit asigură dezvoltarea normală a culturilor și constituie un mijloc sigur de creștere a producției la hectar.

Sfaturile populare, inginerii și tehnicienii agronomi și conducerile unităților agricole socialiste care cunosc și sînt pătrunse de acest lucru au luat din timp măsuri pentru începerea și executarea lucrărilor de întreținere a culturilor odată cu însămînțarea ultimilor suprafețe, au organizat folosirea pe scară cît mai largă a capacității tuturor mijloacelor de lucru existente și au mobilizat țărănimea muncitoare în lupta pentru grabnica stîrpire a buruienilor pentru ca astfel, în următoarele cîteva zile, nici un lan de cereale păioase, de leguminoase, textile, legume etc., să nu rămînă neplivit și nici o suprafață ocupată de porumb, floarea soarelui, sfeclă de zahăr, cartofi, bumbac și alte culturi prășitoare să nu rămînă neprășita.

Folosind din plin timpul favorabil dintre două ploi, țăranii muncitori din regiunea Oradea au reușit să plivească aproape 93 la sută din suprafața cultivată cu cereale păioase și au prășit peste 45 la sută din suprafața cultivată cu plante prășitoare — fiind, în prezent, primii pe țară în executarea lucrărilor de întreținere a culturilor. Succese însemnate în lupta pentru stîrpirea buruienilor au obținut și regiunile Baia Mare, Iași, Arad și Timișoara.

In unele regiuni însă și mai ales în regiunile Pitești, Constanța, Galați, Bacău și Bîrlad lucrările de întreținere a culturilor se desfășoară într-un ritm cu totul nesatisfăcător. Rămînerea în urmă a lucrărilor de întreținere a culturilor, în special a celor prășitoare, se datorește faptului că sfaturile populare și inginerii și tehnicienii agronomi n-au dus și nu duc încă o muncă susținută pentru ca plivitul și prășitul culturilor să înceapă și să se efectueze la vreme. De asemenea, conducerile unor gospodării agricole de stat, în special din regiunile Galați, București, Bîrlad, Craiova, Constanța, Pitești, Ploești și Arad, care sînt în întîrziere cu plivitul și prășitul culturilor, nu s-au îngrijit din timp de buna organizare a muncii și n-au asigurat numărul de muncitori necesari pentru desfășurarea în condiții normale a lucrărilor.

Intîrzierea în executarea plivitului și prășitului culturilor trebuie lichidată — imediat și hotărît! In prezent este absolut necesar — tocmai din cauza condițiilor climaterice deosebite din acest an — să se acorde toată atenția cuvenită lucrărilor de întreținere a culturilor și să se privească cu toată seriozitatea și răspunderea urmările pe care le poate avea pentru asigurarea hranei poporului muncitor, executarea la timp sau neexecutarea plivitului și prășitului culturilor.

Față de pericolul pe care îl reprezintă buruienile pentru dezvoltarea plantelor și față de timpul scurt în care trebuie să se execute plivitul și prășitul culturilor, comitetele executive ale sfaturilor populare, inginerii și tehnicienii agronomi și conducerile unităților agricole socialiste trebuie să ia de urgență toate măsurile tehnico-organizatorice necesare.

Oameni ai muncii de pe ogoare! In prezent, prima voastră sarcină este de a nu lăsa ca buruienile, acești dușmani ai culturilor, să fure din rodul muncii voastre.

Plivițí și prășiți culturile ori de cîte ori este nevoie, îngrijiți culturile voastre cît mai bine și la timp, pentru a obține recolte bogate!

Acordeoane fabricate în R. P. R.

Tot mai multe sînt produsele ce poartă emblema „Fabricat în R.P.R.". Alături de tractoare, mașini-unelte, utilaj petrolifer etc. meșteșugarii patriei noastre au realizat și primele acordeoane romînești.

La o cooperativă din Timișoara se produce astăzi acordeonul „Timiș" care are 45 de bași. Printre cei care lucrează la realizarea acestor acordeoane sînt numeroși tineri.

Iată în prima fotografie pe utemistul Ștefan Iankó lucrînd la asamblarea claviaturilor.

Recepția curbei de răspuns a tonurilor la prototipul acordeonului „Timiș" a fost făcut de către Opera de Stat din Timișoara. Dar după prima recepție urmează altele. Fiecărui instrument i se cercetează tonalitatea. In a doua fotografie, Elisabeta Bisingler cîntă la acordeon un cîntec popular, în timp ce se face recepția noului instrument.

PE MARGINEA SCRISORII „UN TINAR DEOSEBIT"

În primul rînd — munca

In ziarul nostru din 28 mai a.c. a apărut o scrisoare către redacție intitulată „Un tînăr deosebit".

Ca un ecou la această corespondență ne-au sosit la redacție mai multe scrisori în care oameni din diverse domenii de activitate își spun părerea în privința celor relatate.

Publicăm scrisoarea pe care am primit-o de la secretarul organizației de partid din comuna în care locuiește Ionel Dorcău, — „eroul" celor scrise în materialul amintit.

Zilele trecute „Scînteia tineretului" a publicat o scrisoare în care se vorbea despre tînărul Ionel Dorcău din satul nostru. Eu il cunosc de multă vreme și de aceea vin să spun și eu ceea ce cred în privința lui.

In cîteva cuvinte caracterizarea lui ar suna așa: e un om leneș, îi place să trăiască pe spinarea altora și-i bătăuș.

Părăsind munca el a făcut astfel primul pas spre propria-i decădere. A renunțat la învățătură și a venit în sat. Din 1952 de cînd este colectivist pînă acum nu are nici o zi muncă lucrată în gospodărie. A fost ales secretar al organizației de bază U.T.M., a înțeles greșit încrederea tinerilor și îngîmfarea a pus stăpînire pe el. S-a depărtat de colectiv renunțînd astfel la ajutorul tovarășilor săi. Infumurarea i-a mînat pașii spre disprețuirea tovarășilor și în special a propriei sale mame. El o consideră azi datoare să-l întrețină, deși e un om tînăr, vînjos, sănătos. A început să bea, nedîndu-și seama că beția îl atrage spre prăpastie, ajungînd pînă acolo încît să vîndă fără știrea mamei sale din produsele agonisite, pentru a avea bani de băutură. Imoralitatea lui a culminat cu îndrăzneala pe care a avut-o ridicînd mîna asupra mamei sale.

O să vă puneți pe drept cuvînt întrebarea: ce a făcut mama sa, ce a făcut organizația pentru a-l ajuta să se îndrepte? S-ar părea că toți au stat cu miinile încrucișate și l-au lăsat să pășească orbește pe drumul mocirlos pe care apucase. Lucrurile stau însă altfel. Pornind de la faptul că primul pas spre trîndăvie a însemnat decăderea lui, am încercat în primul rînd să-l antrenăm în muncă. I-am încredințat o sarcină de răspundere la căminul cultural, căutînd astfel să-l ridicăm în proprii săi ochi. El însă a muncit doar cîteva zile. Părea că a uitat de preocupările lui vechi. Pînă la urmă ne-a înșelat așteptările.

Nu ne-am dat însă bătuți. Astă iarnă am stat din nou mult de vorbă cu el. I-am spus că e tînăr și că ar putea să facă multe. Am căutat să mă apropii de el și să văd spre ce înclină. In cele din urmă l-am propus ca referent la sfatul popular din comună. Atunci mi-a promis că are să facă treabă. Mai mult încă, și-a dat cuvîntul că n-o să mai bea. Am întrezărit mai clar ca Ionel are posibilitatea să se îndrepte, numai să vrea.

Deși nici de data aceasta nu s-a dovedit demn de încrederea care i s-a arătat, eu am rămas cu convingerea că în acest om mai există un sîmbure de omenie, de cinste. Organizației de bază U.T.M. din care face parte îi revine sarcina, ca sprijinită de organizația de partid să descopere acest sîmbure, să știe să-i creeze mediul prielnic să se dezvolte, înăbușind ceea ce este rău în Ionel.

Iată de ce eu sînt de acord cu cele scrise de corespondentul Nițu Ioan despre antrenarea lui Ionel în muncă.

Comuniștii și utemiștii din sat nu vor renunța la străduințele lor de a sădi în cugetul lui Ionel Dorcău în primul rînd dragostea de muncă. El trebuie să înțeleagă că ceea ce face el e nedemn pentru un tînăr cu un fond cinstit, că comportările lui sînt caracteristice moralei burgheze și că ele nu sînt demne de calitatea de om nou — de utemist. Mai trebuie să înțeleagă că nimic nu este imposibil cînd omul vrea să facă ceva bun și că noi ne ocupăm de el tocmai din dorința de a-l vedea intrat în rîndurile oamenilor cinstiți și harnici care trăiesc pe meleagurile noastre.

ION PASCU
Secretarul organizației de bază P.M.R. din gospodăria colectivă Beregsăul Mare raionul Timișoara

Insemnări — Jelania unui fumător

— Ce bine-mi pare că te văd. Știu precis că tu fumezi Mărășești. Hai, nu te mai lăsa rugat, scoate țigara.

Am rămas năuc de întîmpinarea aceasta, ce mi-a făcut-o un cunoscut de-al meu, în gara de sud din Timișoara. Am scos pachetul de Mărășești din buzunar și l-am servit cu o țigară. Ca să mă dumiresc ce o fi pățit omul, l-am întrebat:

— Ce, ai terminat banii de deplasare? Te pot împrumuta cu niște bani.

Cunoscutul meu nu-mi răspunse. Și-a aprins țigara și trăgea dintr-odată un centimetru. Apoi, cu un aer tare satisfăcut și fericit dădea drumul fumului pe gură și nări.

Am fost nevoit să mai repet odată întrebarea. Numai atunci mi-a răspuns:

— Nu frate, bani am eu, dar ști că la Timișoara se găsesc de cîteva zile numai Mărășești de la Ada-Kaleh?

Mai mult n-am putut scoate de la el. Trăgea din țigară fum după fum, așa cum un om flămînd de cîteva zile, înfulecă mîncarea ce i s-a pus în față, fără să-i bage în seamă pe cei din jur.

Mi-a mai cerut o țigară. I-am întins tot pachetul. A crezut că glumesc cu el. Am insistat să-l primească. L-a băgat în buzunar și fericit a fugit.

Vasăzică i-am dat pachetul. Trei zile cît am stat la Timișoara, am blestemat tot timpul gestul acesta negîndit. Mi-am reproșat de o mie de ori dărnicia necugetată. Dar știam eu încă atunci ce înseamnă „Mărășești Ada-Kaleh"?

★

Fabrica de țigarete Ada-Kaleh își etalează cu tandrețe „marca fabricii". Pe pachetul de țigări unde s-ar cuveni să stea „20 țigarete" scrie: „Fabrica de țigarete Ada-Kaleh". Sigur că la un produs de calitate merge să-ți pui parafa. Dar la așa țigări? Tovarășii de la fabrica de țigarete „Ada-Kaleh" nu au însă nici simțul pudoarei. Alții și-ar ascunde rușinea, dar cei de pe insula Dunării își dau numele în vileag, crezînd că a face lucruri proaste este o mîndrie.

Un fumător din Timișoara sau altă localitate (care are nefericirea să fie aprovizionată cu „Mărășești" de la Ada-Kaleh) spune așa la debit cînd își cumpără țigări:

— Vă rog, un pachet de țigări „Mărășești". Dar să nu fie Ada-Kaleh.

— Nu avem decît „Mărășești"-Ada-Kaleh, răspunse vînzătoarea.

— Nu, mulțumesc, de acelea n-am nevoie.

Iată ce renume republican și-au creat țigaretele făcute pe insula Ada-Kaleh.

Dar cum sînt țigările fabricate la Ada-Kaleh? Unii fumători veseli se exprimă cam cu haz: „E glonț curat" — zic unii. „Trebuie s-o pui sub ciocanul mare de la Reșița".

Cînd aprinzi țigara, se desface la capăt ca o floare. Pocnește, arde cu flăcări, scoate un miros neplăcut. Ca să tragi un fum trebuie să ai un plămîn de leu. Cum să treacă fumul printr-o țigară care nu arde și e numai lemn?

★

Să zicem că un ziarist ar scrie un foileton original și tăios, la adresa directorului fabricii de țigarete din Ada-Kaleh. L-ar descrie pe director din față și din profil, ar demonstra fumătorilor de ce sînt proaste țigările. Ne-ar documenta cu cifre și fapte lipsurile fabricii, dezinteresul față de calitate, neatenția, birocrația etc., etc.

Noi am citi foiletonul cu bucurie, iar directorul ar face o mutră acră:

Din „nefericire", știu și eu, există o Hotărîre a Biroului C.C. al P.M.R., care-l obligă să răspundă ziarului în 10 zile. Directorul îl va chema pe unul din oamenii de „încredere" specialiști în asemenea răspunsuri (știu că în unele fabrici sînt „panglicari"). Acesta, dornic să-și servească iubitul șef va redacta răspunsul cam așa:

„Dragi tovarăși,

Critica d-voastră este mai mult decît foarte justă. Țigările sînt proaste. Noi sîntem vinovații. Ne batem joc de fumători, sîntem criminali, sîntem niște..."

Aci, apoi, intervine sau cuvîntul „dar", ori „însă". Ce bine că în limba romînă există și un „dar" și un „însă". Dacă n-ar exista asemenea cuvinte, ce-ar mai face cei criticați în presă? De toate aceste nefericite „dar"-uri și „însă"-uri sînt legate toate „cauzele obiective". Așa dar răspunsul ar continua:

...„ dar să vedeți că tutunul ce ni se livrează este..."

„... însă judecați și d-voastră cum să facem țigări bune cînd nu ni se..." etc., etc.

Semnînd această hîrtie directorul își va freca mulțumit mîinile, și cu asta basta.

Poate că rîndurile de față vor vedea lumina tiparului și tovarășul director le va observa. Sînt sigur că va sări în sus ca ars: „Cum își permite ăsta să mă critice și să facă presupuneri pe socoteala mea. Știe el ce greutăți am eu aici, a fost el în fabrică, a stat de vorbă cu cineva? Atunci de ce?"

Scumpe tovarășe director, i-aș răspunde eu, nu te cunosc nici pe dumneata, nici greutățile dumitale, nici fabrica, iar insula Ada-Kaleh am văzut-o doar pe hartă.

Dar, ca să-mi dau seama că țigările fabricate la Ada-Kaleh sînt neîntrecut de proaste nu trebuie să te cunosc nici pe dumneata și nici marile greutăți cu care te lupți.

Există însă o postură interesantă în care s-ar găsi tovarășul director. Nu știu dacă dînsul este fumător. Să zicem însă că da, și încă fumător al țigaretei „Mărășești".

In acest caz, eu mi-aș băga mîna în foc, dacă tovarășul director n-ar putea fi surprins aruncînd cu scîrbă țigările purtînd numele fabricii pe care o conduce, iar la un debit cerînd în mod obișnuit:

— Vă rog un pachet de „Mărășești". Dar să nu fie Ada-Kaleh.

Oh, doamne, ce bine mi-ar părea dacă vînzătoarea ar răspunde:

— Nu avem decît „Mărășești". Ada-Kaleh.

Și-ar fi cel mai valoros record al vreunui director în ceea ce privește autocritica și cea mai sublimă satisfacție sufletească a fumătorilor nefericiți de țigări „Mărășești" Ada-Kaleh, dacă l-am auzi pe tovarășul director spunînd cu o mutră acră:

— Nu, „Mărășești"-Ada-Kaleh nu-mi trebuie.

pt. conf.
ȘTEFAN HALMOȘ

Veşti bune

★ ★

Lotul experimental

Pe lîngă liceul de băieţi din Botoşani se află un lot experimental pe care elevii sub îndrumarea profesorilor de specialitate îl îngrijesc cu rîvnă. Pe cele 41 straturi au fost cultivate diferite plante medicinale, bos.ănoase şi altele. De asemenea se face experienţa unui asolament de 7 ani cu ierburi perene.

Utemiştii depun eforturi să-şi însuşească învăţăturile înaintate agrotehnice, şi aplică iarovizarea cartofilor, asolamentele, încrucişarea porumbului cincantin cu cel moldovenesc.

Utemiştii Nicolae Adrian, Alexandru Hasnas, Constantin Moise, Traian Bărbuceanu, Constantin Sava, sînt unii dintre elevii cei mai activi în munca pe lotul experimental ca şi în însuşirea cunoştinţelor agrobiologice din cadrul cercului miciurinist.

Corespondent
ADY ABRAMOVICI

Echipa artistică din comuna Zăvoaia

In comuna Zăvoaia raionul Insurăţei, regiunea Galaţi, tinerii ţărani muncitori au creat o echipă artistică în care activează cu drag.

Echipa desfăşoară o vie activitate. De curînd a prezentat un program artistic în satul Dudescu din aceeaşi comună. Programul a cuprins cîntece despre muncile agricole de primăvară ca de pildă: „Hai bădiţă la arat", „Tractorista" etc. şi jocuri populare: „Ca la Breaza", Ciobănaşul" etc.

Cu multă tragere de inimă au contribuit la succesul programului tinerii ţărani muncitori ca: Tarahoi Alexandrina, Georgeta Ştefănescu, Neagu Ionescu, şi Pascu Costică.

Corespondent
GETA SULICA

Prin muncă voluntară

In curtea nu prea mare, dar frumos îngrijită a Şcolii medii tehnice de construcţii C.F.R. din Craiova elevii au amenajat cu multă pricepere terenurile pentru volei şi baschet, care începuseră să se deterioreze.

In prezent cele două terenuri sportive la care au muncit tineri ca Micu Aurel, Crusu Constantin, Păun Constantin şi alţii se numără printre primele baze sportive din oraş.

Nu de mult pe terenul bine amenajat al şcolii s-a desfăşurat campionatul regional inter-şcolar de baschet femenin.

Corespondent
CONSTANTIN CURCĂ

Pentru grădina şcolii

Cu bucurie ne-am încadrat în concursul tinerilor grădinari şi pomicultori, care se desfăşoară acum pe întreg cuprinsul patriei noastre. Pentru acest concurs pionierii unităţii 45 din comuna Albeşti, (regiunea Suceava) şi-au propus următoarele:

— Să cureţe pomii din grădina gospodăriilor individuale precum şi din cadrul şcolii.

— Să planteze 400 puieţi de salcîm pe terenurile necultivabile.

Pentru a ne pregăti şi mai temeinic în vederea concursului, fiecare detaşament şi-a luat o parcelă de pămînt din cele 3 ha, pentru a se îngriji de ea.

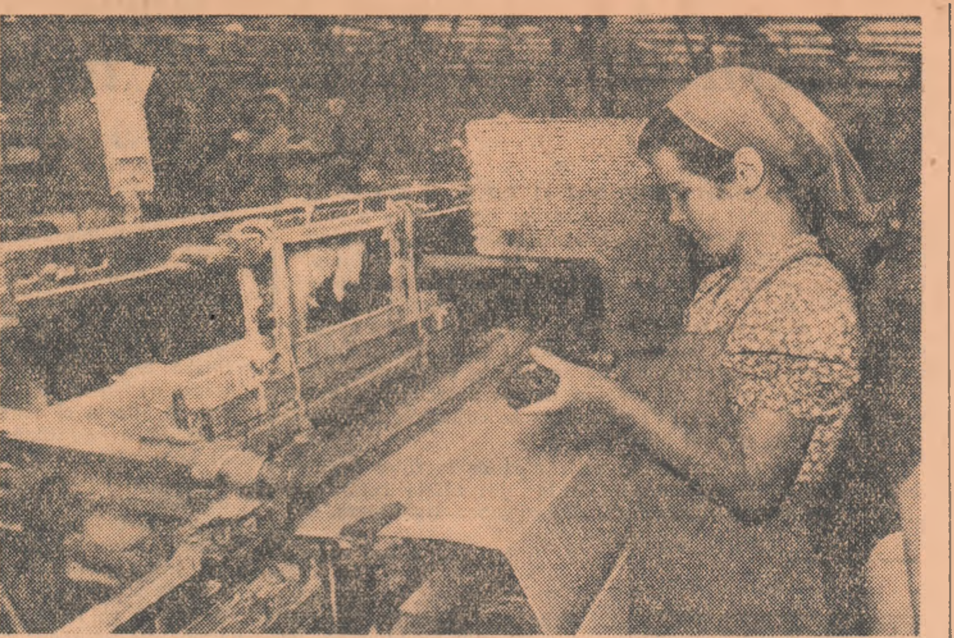
Am semănat aici ceapă, pătrunjel, morcovi, fasole, cartofi, roşii, orz şi porumb.

Pe terenul experimental al şcolii am semănat în cuiburi aşezate în pătrat cartofi, porumb şi floarea-soarelui.

In faţa şcolii avem o grădină cu flori. Fiecare detaşament şi-a luat în primire un rond. Vrem să facem grădina şcolii cît mai frumoasă.

Tovarăşul profesor de ştiinţe naturale, Covalciuc Sergiu ne ajută îndeaproape la lucrările pe care le facem în vederea concursului tinerilor grădinari şi pomicultori. In curînd vom cere şi sprijinul gospodăriei agricole de stat şi gospodăriei colective din apropiere.

MILICA MARIA
instructoare de pionieri

Utemista Ecaterina Preda de la întreprinderea „Donca Simo" din Capitală se preocupă permanent de îmbunătăţirea calităţii produselor sale. Ea luptă ca din mîinile ei să nu plece produse cu defecte, care să păteze onoarea colectivului de muncă al întreprinderii. Iat-o în fotografie pe utemista Ecaterina Preda în timpul lucrului.
Foto: AGERPRES

Recenzie

A. Morozov: „Oameni în junglă"

Volumul de povestiri „Oameni în junglă" — de curînd apărut în Editura Tineretului— demască pe aţîţătorii şi organizatorii unui nou măcel mondial, pe cei ce ridică osanale bombelor atomice, pe istericii cavaleri ai războiului rece, pe zeloşii propovăduitori ai atacurilor bacteriologice. Fiecare din cele zece povestiri cuprinse în volum dezvăluie aspecte autentice ale înrobirii oamenilor simpli într-o societate dominată de atotputernicia monopolurilor imperialiste, condamnă cu toată tăria înjosirea omului în orînduirea capitalistă.

Prima povestire din volum: „Oameni în junglă" ne vorbeşte despre cercetările „ştiinţifice" ale unui institut de medicină tropicală înfiinţat undeva în bazinul fluviului Amazoanelor — chipurile cu scopul de a stirpi bolile care seceră mii de vieţii în junglă. In realitate, colaboratorii institutului nu fac cercetări pentru apărarea vieţii, ci pentru a găsi mijloace ieftine, rapide şi care nu lasă urme, în răspîndirea morţii. Uriaşa hartă a lumii — agăţată pe un perete din cabinetul directorului — împînzită cu semne şi cifre e pe bună dreptate denumită „harta morţii". Cifrele şi semnele arată care anume agenţi patogeni — de îmbolnăvire a omului sau a animalelor — ori paraziţi ai plantelor agricole, pot provoca epidemii sau pot distruge cu desăvîrşire recoltele.

Povestirea conturează chipul odios, mîrşav, al doctorului Morton. Acesta nu visează decît cantităţi imense de otravă, nu se gîndeşte decît la mijloacele potrivite de a o întrebuinţa în război. In junglă, el face experienţe îndelungate cu principalii agenţi ai bolilor infecţioase, socotind cît va fi plătit pentru descoperirile sale. Goana după aur, cupiditatea, l-au făcut pe Morton să-şi lepede masca de intelectual, de om de ştiinţă, şi povestirea ni-l prezintă în adevărata sa înfăţişare de acaparator, de egoist meschin şi ipocrit, gata să calce în picioare orice scrupul de dragul averii.

In „Ultima cursă a Henriettei" e vorba de reclama ce şi-o fac S.U.A., pretinzînd că folosesc paşnic energia atomica: se înscenează o cursă a „primului vapor atomic din lume" construit în S.U.A. Vaporul merge de fapt cu ajutorul unui motor cu combustie internă, iar cazanul atomic e numai un decor, o minciună — la sfîrşitul cursei urmînd ca vasul să fie scufundat cu echipaj cu tot, pentru ca nimeni să nu dezvăluie farsa acestui pretins „vapor atomic" construit de S.U.A. în „scopuri paşnice".

In „Pasărea Roh" întîlnim tragedia unui talentat dar naiv constructor de avioane, Hartley, indus în eroare de conducătorul unei mari societăţi de avioane. Avionul său de mare capacitate, conceput pentru transportul mărfurilor este transformat într-un bombardier, o fortăreaţă sburătoare, o adevărată pasăre de pradă asemenea păsării Roh din „O mie şi una de nopţi".

Povestirile „Şcoala din Quinberne" şi „Lumea lui William Boon", arată în mod grăitor că omul simplu şi cinstit, omul de rînd, rămîne totdeauna în „ţara şanselor egale" — cum le place monopoliştilor americani să-şi numească ţara — o jertfă a anarhiei producţiei capitaliste, a concurenţei înverşunate dintre marile grupuri şi trusturi. Nimănui nu-i pasă de viitorul tinerilor, dacă aceştia se dezvoltă sau nu, dacă trăiesc sau mor.

Pentru îmbogăţirea oligarhiei Wall-Sreet-ului, tînărul vînzător de jucării William Boon e trimis să lupte în Coreea. Pe front, William întîlneşte soldaţi îndobitociţi de propaganda războinică, ameţiţi de promisiunile centrelor de recrutare din S.U.A. unde se văd tot mai des afişe pe care scrie: „Tinere! Pămîntul e o planetă americană". William Boon înţelege că a fost trimis să distrugă tot ce a construit un popor paşnic în timp ce stăpînii americani strîng aur de pe urma sîngelui vărsat şi a distrugerilor provocate de soldaţi.

Exploatarea crîncenă a coloniilor, prăpastia în care sînt azvîrliţi oamenii de atotputernicii magnaţi ce-şi clădesc bogăţia şi huzurul pe ruinarea şi sfărîmarea vieţii a milioane de robi din ţările coloniale şi dependente, constituie tema povestirilor „Drumul". „Cariera inginerului Gibson". Fie că e vorba de creşterea gîndacilor şi bacteriilor „armate", care să fie mobilizate pentru război, fie că trebuie construit un drum prin ţinuturile sălbatice din Congo Belgian, spre minele de uraniu — pentru procurarea energiei atomice — aţîţătorii la război se folosesc de o categorie întreagă de „oameni de ştiinţă" care-şi pun cunoştinţele lor în slujba imperialiştilor.

Dar aceştia sînt puţini la număr. Adevăraţii oameni de ştiinţă se alătură frontului larg al luptătorilor pentru pace. In fiecare povestire se poate vedea cum noi şi noi straturi ale populaţiei din America sau din alte ţări capitaliste se smulg din starea de pasivitate şi intră în rîndurile apărătorilor păcii. E cazul inginerului Vutten („Drumul") al profesorului Flanders („Staţia experimentală") al căpitanului de vapor Doppland („Ultima cursă a Henriettei") al inginerului Gibson („Cariera inginerului Gibson") al directorului West („Şcoala din Quinberne") sau al doctorului Forster („Oameni în junglă"). Oamenii aceştia din rîndul intelectualilor cinstiţi, se ridică împotriva revoltătoarelor barbarii imperialiste.

In contrast cu America scelераţilor şi demenţilor şi în luptă cu aceasta, volumul ne prezintă o Americă cinstită, paşnică, muncitoare. America aceasta simplă şi cinstită a milioanelor de oameni asemeni lui William Boon sau marinarului Still este vie şi puternică, deşi lanţurile care o leagă sînt grele. Marinarii de pe vasul Meduza („Afacerea Meduză") nu rămîn nepăsători atunci cînd în loc de ananaşi şi banane, vasul lor începe să fie încărcat cu minele inventate de un fanatic al distrugerii; ei provoacă explozia minelor chiar cu riscul propriei lor vieţi.

Din povestirile emoţionante ale cărţii, cititorul îşi face o imagine vie, veridică, a bătăliei pentru pace la care iau parte oameni de toate convingerile şi profesiunile, oameni cinstiţi şi hotărîţi, de o mare tărie sufletească. Paginile volumului „Oameni în junglă" trezesc şi mai mult în fiecare om cinstit din ţara noastră ura sfîntă împotriva duşmanilor păcii, îl fac să muncească şi mai hotărît pentru ca viaţa noastră să devină mereu mai frumoasă, îl încurajează în lupta pentru apărarea acestei vieţi.

PE URMELE MATERIALELOR PUBLICATE

„Producţia pieselor de schimb trebuie să se bucure de toată atenţia"

In numărul 1537 al ziarului „Scînteia tineretului" a apărut articolul intitulat: „Producţia pieselor de schimb trebuie să se bucure de toată atenţia". In acest articol organizaţia de bază U.T.M. de la I.M.S.-Roman a fost criticată pentru lipsa de preocupare în privinţa educării tineretului în producţie. De curînd la redacţia ziarului nostru a sosit o scrisoare din partea organizaţiei U.T.M. de la I.M.S.-Roman în care se arată măsurile luate în urma criticii ziarului.

Articolul apărut în „Scînteia tineretului" nr. 1537 —se arată în scrisoarea de răspuns — ne-a dat prilejul să analizăm mai temeinic lipsurile noastre şi să luăm asemenea măsuri care să ducă la remedierea lor.

Intr-o şedinţă de comitet s-a analizat pe larg activitatea noastră, reeşind că într-adevăr noi am avut multe lipsuri în domeniul educaţiei comuniste a tineretului.

Anul de învăţămînt politic se desfăşoară defectuos din cauză că unii propagandişti ca Dăniluc Constantin de la secţia forje etc., au subapreciat sarcina lor de propagandişti şi adeseori, sub diferite pretexte, se prezentau nepregătiţi în faţa cursanţilor. Aceasta se datoreşte şi faptului că secretarii birourilor de secţie şi tovarăşul Cocoş Florin adjunct cu învăţămîntul politic din cadrul comitetului U.T.M. pe întreprindere n-au ajutat pe tovarăşul Dăniluc şi pe ceilalţi propagandişti să-şi înlăture lipsurile.

Lipsurile în direcţia educaţiei comuniste a tineretului au contribuit la neîndeplinirea planului de producţie pe lunile ianuarie şi februarie. O mare vină în această direcţie o are comitetul U.T.M. şi în primul rînd tovarăşul Hodorogea Mihai secretarul organizaţiei de bază U.T.M. care a muncit sectar.

Din cauza unei slabe munci politico-educative duse în rîndul tinerilor s-a manifestat din partea unora atitudini de indisciplină în producţie, slab simţ de răspundere faţă de îndeplinirea planului de producţie atît cantitativ cît şi calitativ.

Am discutat şi despre alte lipsuri ale muncii noastre care au fost scoase la iveală cu această ocazie şi am luat măsuri de înlăturarea lor.

După alcătuirea planului de muncă am trecut la instruirea cadrelor de conducere. In şedinţa cu membrii biroului organizaţiilor de secţie s-a arătat felul cum trebuie să muncească ei pentru a întări munca de educaţie în rîndurile tineretului, pentru antrenarea brigăzilor utemiste şi a posturilor utemiste de control la munca de îndeplinire a planului de producţie şi îmbunătăţirea calităţii produselor.

Cu ocazia consfătuirii cu responsabilii brigăzilor şi ai posturilor utemiste de control s-a desprins în mod concret felul în care ei pot să contribuie la efectuarea pieselor de tractoare de bună calitate şi la mărirea productivităţii muncii. S-a hotărît ca lunar la comitetul organizaţiei de bază U.T.M. să aibă loc şedinţe de analiză a muncii brigăzilor şi posturilor utemiste de control.

Aceste măsuri luate de comitetul organizaţiei de bază U.T.M. au avut urmări bune în munca de producţie. Cele 30 de brigăzi utemiste şi 8 posturi utemiste de control şi-au îmbunătăţit simţitor munca. Astfel brigada utemistă nr. 14, condusă de fruntaşul în muncă Bondiur Ioan a chemat la întrecere brigada utemistă nr. 1 de la linia segmenţi, — linia tineretului — avînd ca obiective depăşirea normei cu 75 la sută, fabricarea unor piese de cea mai bună calitate şi realizarea de cît mai multe economii. Rezultatele n-au întîrziat să se arate. O rodnică activitate desfăşoară şi postul utemist de control de la secţia mecanică. El a popularizat în rîndurile tineretului din secţie utemişti ca Hîra Ion, Fică Mihai care-şi depăşesc zilnic norma dînd totodată piese de calitate superioară.

O mare influenţă în îndeplinirea planului de producţie o are reţeaua învăţămîntului politic din cadrul întreprinderii noastre. Cele 8 cercuri politice cu începătorii în care sînt încadraţi 197 de tineri au acum o frecvenţă de 85—90 la sută, iar cursanţii îşi însuşesc pe deplin materialul predat de propagandişti. Datorită străduinţei depuse, tovarăşa propagandistă Geamăn Aurica de la secţia mecanică a reuşit ca cercul politic să fie la zi cu lecţiile. Dintre cursanţi s-au evidenţiat tovarăşii: Fică Robert, Măzăreanu Elena, Pavel Alexandru, Sahin Gheorghe şi alţii

La fel îşi desfăşoară activitatea şi cursul seral de la secţia sculărie reuşind să fie la zi cu lecţiile.

Toate cele relatate în scrisoarea de mai sus, vorbesc despre roadele bogate ale însuşirii criticii tovarăşeşti.

Din carnetul unei săgeţi

Sînt curios din fire şi de aceea, după ce cer voie, îmi place să răsfoiesc carnetele de notiţe şi diferite însemnări ale altora. Aşa am dat şi de carnetul de însemnări al unei săgeţi indicatoare a graficului de producţie de la întreprinderea „Industria lînei" din Timişoara, unde se găseau cîteva însemnări foarte interesante. Cum ştiu, cititorule, că eşti amator de lucruri noi, şi mai ales de veşti bune, reproduc mai jos cîteva rînduri din acest carnetel.

...Aprilie 1954. Ieri, noi săgeţile indicatoare ale graficului de producţie din întreaga fabrică, am avut o şedinţă pe secţii şi brigăzi. Cum sîntem la sfîrşitul lunii aprilie, am analizat întregul nostru mers înainte. Cîte bucurii n-am aflat de la suratele mele. De exemplu brigada a 7-a condusă de harnicul utemist Manţov Pavel împreună cu utemiştii acestei brigăzi aplicînd cu succes metodele sovietice şi iniţiativa Verei Miboc, au dat peste 990 metri stofă peste plan, şi au realizat economii de materiale din care se pot ţese 68 metri stofă şi din care se pot confecţiona 22 costume de damă. Nici surorii mele de la brigada utemistă nr. 8 nu i-a mers mai rău. Utemiştii de aici, este adevărat că au dat numai 239 metri stofă, peste plan, dar în schimb au economisit 48 kg. fire din care se pot ţese 100 metri stofă — destul pentru confecţionarea a 33 costume bărbăteşti.

Hotărît, în luna aceasta ne-a mers bine... Unde mai pui că marea noastră familie s-a înmulţit cu încă 5 săgeţi, de pe graficele unor noi brigăzi Şi din primele momente ale existenţei lor, ele urcă mereu. Tot în această şedinţă am comunicat dragilor noştri susţinători — muncitorii —că în luna aprilie întreprinderea „Industria lînei" a dat peste 20.000 metri stofă peste plan rugîndu-i totodată ca în luna mai să ne ajute cu toată puterea lor să depăşim realizările de pînă acum.

...21 mai 1954. De atît urcuş, de atîta muncă încordată, de abia am reuşit să-mi rup din timp pentru a-mi continua însemnările. Multe s-au mai întîmplat în această perioadă. Muncitorii mi-au ascultat rugămintea. Zi şi noapte au dat bătălia pentru menţinerea noastră la un punct cît mai înalt. Dacă vreuna dintre surate se îndoia şi cădea, zeci de mîini harnice o ajutau să se îndrepte pentru a se ridica cît mai sus. Şi de data aceasta — adică în primele 2 decade ale lunii mai — utemiştii din brigada a 7-a a lui Manţov Pavel, au reuşit să întreacă pe cei din brigada a 8-a. Ei au realizat planul în proporţie de 122 la sută pe cînd brigada 8-a doar în proporţie de 119 la sută. Lupta continuă însă, aşa că nu pot şti care dintre săgeţi va fi în frunte pînă la sfîrşit.

Trebuie să mai spun că în familia noastră şi-au mai făcut apariţia încă 3 surori. Ele sînt indicatoarele brigăzilor noi din secţia pieptănat care şi-au realizat deja planul pînă acum între 102,9 la sută şi 107,5 la sută.

Mai avem mult de urcat dar trebuie să dovedim că nu degeaba ni s-a dedicat poezia:

„Sînt doar o mică săgeată
Dar de toţi sînt respectată
Cînd linia mea graficul urcă
Se vede că-i zor în muncă".

pt. conf.
SVETISLAV ISACOV
corespondentul „Scînteii tineretului"
pentru regiunea Timişoara

Pînă cînd amorţeală?

Sînt supăraţi. Nu-şi vorbesc uneori chiar zile întregi. Dacă întîmplător se întîlnesc, se uită unul la altul cu coada ochiului. Deşi au domenii de activitate asemănătoare, totuşi despre colaborarea dintre ei încă n-a auzit nimeni. Unul dintre eroi este preşedintele colectivului sportiv al întreprinderii „Clement Gottwald" din Capitală.

Tovarăşul Stadler este un om care pe drept cuvînt se respectă. Se cade deci ca un tînăr care nu a trecut de 25 de primăveri să-i facă lui observaţii?

„Cei de la tineret să-şi vadă de treburile lor iar noi, cei din colectivul sportiv, de ale noastre".

Auzi şi dumneata: să-i aducă acum aminte, cînd are atîtea pe cap, şi de iniţiativa comitetului raional U.T.M. despre organizarea unei întreceri sportive a tinerelor fete. Şi culmea: sa-i ceară şi sprijin. N-au decît să facă ce vor. Puţin îl interesează...

Celălalt personaj este responsabil sportiv în comitetul organizaţiei de bază U.T.M. al uzinei. Il cheamă Nicolae Eparu. Pe tovarăşul Eparu nu-l interesează în schimb spartachiada sindicală pe anul 1954. „Aceasta e treaba sindicatului" De la comitetul raional U.T.M. „Gh. Gheorghiu-Dej" tovarăşul Eparu a primit sarcini numai în legătură cu întrecerea sportivă a tinerelor fete.

Sarcină n-a primit; aşa că... dacă îl întrebi de stadiul pregătirilor în vederea începerii spartachiadei sindicală îţi răspunde în doi peri, indiferent.

In concluzie: pe tov. Eparu nu-l interesează spartachiada sindicală iar pe preşedintele colectivului sportiv, în schimb, nu-l interesează ce fac „cei de la tineret".

★

Preşedintele colectivului sportiv, tovarăşul Stadler Gheorghe şi tovarăşul Nicolae Eparu responsabilul sportiv în comitetul U.T.M. îşi dispută întîietatea în legătură cu cele două competiţii sportive.

Cert însă este faptul că tinerii din fabrică nu au auzit nici de prima şi nici de cea de a doua competiţie.

In rîndul membrilor comitetului organizaţiei de bază U.T.M. de la întreprinderea „Clement Gottwald" din Capitală, a fost imprimată o linie nejustă — de subapreciere a activităţii sportive pe linie sindicală.

In loc să îmbine ambele competiţii, tovarăşii din comitetul organizaţiei de bază U.T.M. (secretar tovarăşul Cojocaru) preferă să poarte discuţii îndelungate. care împiedică antrenarea tineretului în activitatea sportivă. Atît pe tovarăşii din comitetul U.T.M. cît şi pe cei din colectivul sportiv îi mulţumeşte se pare faptul că întreprinderea are o echipă care participă la campionatul regional de fotbal. Marea masă a tineretului din întreprindere însă nu este antrenată să facă sport. Vina principală o poartă tovarăşul Eparu Nicolae responsabilul sportiv din comitet.

Sînt luni de zile de cînd în şedinţele de comitet nu a mai fost analizat felul în care îşi duce munca tovarăşul Eparu. Acest lucru a făcut ca astăzi cînd vrei să cunoşti numărul purtătorilor insignei G.M.A. să ţi se spună că este de aproximativ vreo . . . 70 de tineri.

Această cifră dealtfel cu totul sub posibilităţile existente, dovedeşte faptul că tinerii din întreprindere nu sînt antrenaţi în activitatea sportivă.

Fără îndoială că de slaba activitate sportivă dusă în rîndurile tineretului de la întreprinderea „Clement Gottwald" sînt răspunzători şi activiştii comitetului raional U.T.M. „Gh. Gheorghiu-Dej", care n-au luat măsuri deşi cunosc situaţia de mai mult timp. Tovarăşul Roşca Gheorghe şeful secţiei cultură fizică şi sport a comitetului raional U.T.M. nu l-a controlat niciodată în activitate pe tov. Eparu.

Pînă cînd amorţeala asta?

I. NEACŞU

Roman ştiinţifico-fantastic de I. M. ŞTEFAN şi RADU I. NOR

Drum printre aştri

II. In vizită pe „Copernic"

(Urmare din nr. 1583. 29 mai 1954)

După vizitarea satelitului Hepta, o adevarată cetate ştiinţifica zburatoare — cu institute de cercetări, observatoare astrale şi sere speciale nava principală, însoţită de cele cinci rachete radioghidate, încărcate cu toate cele trebuincioase, porneşte mai departe. Primul ţel al călătoriei este aterizarea pe un asteroid, o planetă pitică, a cărei orbită trece prin apropierea Soarelui şi a cîtorva planete. Acest asteroid va fi, timp de un an şi cîteva zile, „baza de operaţii" a expediţiei de la care vor fi făcute escale pe unele planete.

In călătorie se menţine în permanenţă legătura prin radioteleviziune cu staţia de urmărire de pe satelitul artificial, condusă de inginerul sovietic Arunian

Dupa ce a trecut prin apropierea Lunii, „Cutezătorul" se îndreaptă spre planeta pitica, căreia astronomii îi dau numele de „Copernic"

„Cutezătorul" se apropia cu o viteză vertiginoasă de asteroid. In curînd se putură deosebi şi contururile acestuia.

— După cîte văd nu e rotund, observă profesorul Dobre.

Privind-o, călătorii constatară într-adevăr că planeta pitică avea o formă ciudată. Nu era rotundă şi turtită la cele două extremităţi, cum sînt planetele. Avea o formă prelungă, care aducea cu aceea a unui castravete.

— Seamănă leit cu Eros, primul asteroid descoperit de învăţaţi cu mult timp în urmă, zise Scarlat, după ce îl cercetă îndelung printr-un binoclu puternic. Datorită formei sale condiţiile noastre de viaţă acolo vor fi mult mai dificile.

— Lasă tovarăşe Scarlat, interveni doctoriţa. Pînă acum călătoria nu te-a făcut să suferi prea mult. Uite eu personal îţi promit să te aduc teafăr pe Pămînt

Intre timp „Cutezătorul" se apropiase pînă la 25 kilometri de planeta pitică. Motoarele principale ale rachetelor fură oprite. Curînd după aceea, motoarele auxiliare intrară în funcţiune.

Cele şase rachete zburau acum paralel cu asteroidul, coborînd treptat spre suprafaţa lui.

— Aţi isprăvit determinările? — îl întrebă Butaru pe George Scarlat.

— Da... se confirmă în general observaţiile efectuate pe Hepta, răspunse Scarlat, consultîndu-şi cu atenţie notiţele. Lungimea maximă a asteroidului este de 3,9 kilometri. Grosimea lui în regiunea centrală, 1,7 kilometri Perioada de rotire în jurul propriei axe 8 ore. Forţa de atracţie: a mia parte din aceea a Pămîntului. Şi, bineînţeles, nici o urmă de atmosferă.

—Mulţumesc tovarăşe profesor Putem să ne pregătim de aterizare.

COVORUL DE CAUCIUC

Echipajul rachetei îşi luă posturile în primire. Inginerul Cernat îl înlocuise pe Matei Butaru la tabloul de comandă, pentru ca acesta să poată conduce operaţiile de debarcare.

Privind prin luminatorul inferior, călătorii vedeau tot mai limpede detaliile suprafeţei micii planete. Aceasta era formată din bolovani şi stînci, între care se căscau crăpături adînci. Culorile care predominau erau cenuşiul şi diferite nuanţe de albăstrui. Multe roci sclipeau atît de puternic, încît îţi luau ochii. Impresia de pustiu încremenit era deprimantă. Matei simţi acest lucru şi încercă să-şi încurajeze tovarăşii.

— Să vedeţi ce forfotă de viaţă va fi aici peste cîteva zile, cînd ne vom instala gospodăreşte!

— Atenţie! Peste cîteva secunde atingem solul, anunţă Cernat.

Cînd ajunseră la douăzeci şi cinci de metri de suprafaţă, Matei Butaru apăsă pe un buton şi luminatorul inferior se închise. Apoi, inginerul Cernat opri motoarele auxiliare.

„Cutezătorul" se lăsă încetişor spre asteroid. Cele şase rachete atinseră în acelaşi timp solul planetei pitice, fără ca cineva să simtă cea mai uşoară zdruncinătură. Işi îmbrăcară costumele speciale şi încărcară tălpile cizmelor de cauciuc cu o cantitate mare de plumb

Indreptîndu-se spre camera de ecluzare a rachetei, îşi fixară rezervoarele cu oxigen şi aparatele de radiocomunicaţie.

Coborîseră de cîteva minute din rachetă. Strînşi în jurul lui Matei, priveau cu încordare spre contururile tăioase ale stîncilor, care se profilau stranii pe fondul cerului. Simţeau nevoia să vadă o mişcare, o schimbare cît de mică în jurul lor. Dar încremenirea domnea pretutindeni. Intr-un tîrziu, se auzi vocea lui Butaru.

— Facem o mică raită spre capătul nordic, pentru o primă cunoaştere a planetei, anunţă el. Inaintaţi cu precauţie. Mergeţi unul în spatele celuilalt. Mai ales, evitaţi gesturile prea bruşce, care pot fi fatale. Un singur pas făcut cu o oarecare repeziciune, vă poate arunca în sus pînă la înălţimi ameţitoare. Şi acum să pornim spre ridicătura aceea, care sclipeşte atît de puternic!

Privind în direcţia indicată de conducătorul expediţiei, cercetătorii văzură, la vreo 4—500 de metri depărtare, un deluşor, care strălucea orbitor

Urmîndu-l pe Matei Butaru, întregul grup se puse în mişcare, stîrnind la fiecare pas valuri de praf cenuşiu.

Numai inginerul Cernat rămase lîngă „Cutezătorul". Cerceta cu grijă starea învelişului rachetei, îndeosebi zgîrieturile pe care micile pietre cereşti întîlnite le făcuseră în chiurasă.

Călătorii noştri înaintau încet, cu mare prevedere. Acum înţelegeau bine avertismentul lui Butaru. Datorită forţei de atracţie neînsemnată, aveau impresia că păşesc pe un covor de cauciuc, moale ca puful şi extrem de elastic. La fiecare pas, suprafaţa planetei răspundea ca un resort care voia să-i proiecteze în spaţiul cosmic. Simţeau că o singură mişcare nesocotită a piciorului ar fi creat un irezistibil impuls de ascensiune. De aceea, aproape nu ridicau cizmele de pe sol, ci mai mult le tîrau.

Călcau pe bolovani la care te surprindeau formele dure, ascuţite. Nici unul nu era rotunjit — căci niciodată apa nu şerpuise printre ei. Cînd loveau cu piciorul vreo piatră, aceasta zbura la mari înălţimi, stîrnind un adevărat nor de pietriş, care cădea lent spre suprafaţă, ca într-o peliculă cinematografică filmată cu încetinitorul.

DE LA +89 LA —110 GRADE

Multe roci aveau un pronunţat luciu metalic, iar altele aruncau reflexe multicolore, asemenea cristalelor

Din loc în loc răsărea cîte un colţ ascuţit, care semăna cu o stalagmită, ridicîndu-se pînă la zece — cincisprezece metri înălţime.

Erau deseori nevoiţi să ocolească ridicături înalte şi rîpe adînci. Peisajul impresiona prin precizia lui. Umbrele erau de o intensitate nemaipomenită. Datorită lipsei de atmosferă, nuanţele dulci nu existau aci.

Deasupra capetelor astronauţilor, cerul era negru ca tăciunele Pe el străluceau Soarele, Pămîntul, Luna şi stelele. Globul terestru se vedea de aci ca o seceră imensă, iar Luna, cu mult mai mică, ca o jumătate de disc lucitor.

După un sfert de oră de drum, ajunseră în dreptul unei formaţiuni aproape cilindrice, ce scînteia orbitor în bătaia razelor solare. Era deluşorul pe care Matei Butaru îl alesese ca punct de reper.

In timp ce Apolodor Dincă filma peisajul, Ana Grigoraş scoase cuţitul pe care îl purta la brîu şi desprinse un strat subţire de rocă. Dedesubt se ivi o suprafaţă şi mai strălucitoare.

— Argint pur, constată ea peste cîteva clipe.

Ocoliră ridicătura, care atingea vreo zece metri înălţime şi porniră mai departe.

O căldură puţin obişnuită domnea în exterior. Scarlat consultă termometrul metalic pe care-l avea la braţ, alături de cronometru. Arăta +89 de grade. Lichidul refrigerent, care circula între straturile îmbrăcăminţii, păstra însă în interiorul costumelor o temperatură constantă şi plăcută.

Matei butaru mergea cu vreo trei—patru metri înaintea celorlalţi. Trecuse tocmai de un dîmb, cînd astronauţii văzură dintr-odată cum începe să se scufunde.

— Ce se întîmplă cu dumneata, tovarăşe Butaru? strigă îngrijorată Ana Grigoraş care venea imediat în urma lui.

— Nu vă speriaţi! răspunse calm conducătorul expediţiei. Dincolo de dîmb era o crăpătură, pe care nu am remarcat-o. Cad acum în ea, dar atît de încet, încît abia peste cîteva zeci de secunde mijlocul îmi va ajunge în dreptul marginii gropii Atunci mă voi sprijini în mîini şi voi ieşi afară.

Cu o mişcare sigură, se săltă uşor, sprijinindu-se în coate şi ieşi afară. Ceilalţi răsuflară uşuraţi.

Cînd ajunseră în apropierea lui, Matei scoase farul electric de buzunar, îndreptîndu-l spre fundul crăpăturii.

— Are o adîncime de peste 40 metri, constată el.

Ciudate lucruri se întîmplă aici, se minună radiotelegrafistul.

— Eu aş putea să-ţi arăt lucruri şi mai ciudate, îi spuse Apolodor Dincă. Atenţie aici...

Cu gesturi de scamator, scoase din teacă un cuţit lung de oţel Apoi, dintr-unul din buzunarele sale ieşi la iveală o bucăţică de pînză subţire. Le dădu drumul să cadă spre sol, de la înălţimea de un metru. Cele două obiecte începură să coboare extrem de încet şi — exact în acelaşi ritm.

După patrusprezece secunde, pînza şi cuţitul atinseră, în aceeaşi clipă, suprafaţa. Mai săltară de cîteva ori ca nişte mingi elastice, apoi rămaseră nemişcate pe sol.

—Hm... frumoasă scamatorie! — zise Precup aruncîndu-i o privire ironică. Această experienţă de fizică se face în toate şcolile de pe Pămînt, de cîteva secole. Numai că acolo se folosesc tuburi cu vid.

In aparatele de radiorecepţie se auziră hohotele de rîs ale astronauţilor. Apolodor Dincă făcu o mutră supărată se întoarse şi începu să filmeze de zor un grup de stînci pe care îl mai filmase odată.

Grupul se puse din nou în mişcare.

La cîteva zeci de metri se întindea o umbră compactă.

— Ne apropiem de regiunea întunecată a asteroidului, le explică Butaru.

Trecerea de la zi la noapte era bruscă.

După cîţiva paşi, ajunseră în zona neluminată a planetei pitice. De aici, Soarele nu se mai vedea pe cer. Doar razele reflectate de Lună şi Pămînt aruncau reflexe albastre pe suprafeţele metalice ale rocilor.

Temperatura era de 110 grade sub zero. Datorită lichidului de încălzire, care înlocuia automat pe cel refrigerent între pereţii costumelor, frigul nu pătrunse pînă la corpul astronauţilor.

Contemplau de cîteva minute peisajul, cînd lumina zilei veni deodată peste ei. Intr-adevăr, rotirea rapidă a asteroidului făcea ca linia de despărţire dintre umbră şi lumină să se deplaseze foarte repede.

— Avînd în vedere că se roteşte în jurul axei sale în opt ore, remarcă Scarlat, ziua şi noaptea durează aici cîte patru ore. Trei zile asteroidale fac cam cît o zi de a noastră, pămîntească. In legătură cu asta, să ştiţi că va trebui să discutăm cu toată seriozitatea problema ceasurilor.

O luară înapoi spre punctul în care se aflau rachetele. Deodată îl văzură pe Andrei Precup aplecîndu-se. Zărise o piatră interesantă, cu reflexe cristaline, pe care voia să i-o dea Anei Grigoraş.

— Atenţie, Precup, ridică-te încet — se auzi în clipa următoare în difuzorul aparatelor de recepţie avertismentul lui Matei.

Era însă prea tîrziu.

(va urma)

„Scînteia tineretului" va publica periodic fragmente din romanul ştiinţifico-fantastic „Drum printre aştri" în pregătire la „Editura Tineretului".

Răspunsuri din Cluj către utemiștii din comuna Peret

„Cum să facem viața de U.T.M. mai interesantă, mai plină de conținut?"

Teme interesante

Pînă nu de mult exista la noi înrădăcinat obiceiul ca adunările să dureze ore întregi în care timp „bateam apa în piuă" și pînă la urmă nu ne alegeam aproape cu nimic. In timpul adunărilor se discutau probleme care de multe ori nu prea îi interesau pe studenți ceea ce îi făcea să spună: „Ah, de s-ar termina ședința odată".

Biroul organizației U.T.M. a hotărît să lichideze cu formalismul adunărilor noastre și să alegem subiecte care să atragă pe studenți și din care să aibă ce învăța.

Aflîndu-ne înaintea colocviilor și examenelor ne-am pus problema unei discuții în legătură cu această mare bătălie.

Subiectul a fost găsit cu ușurință. Pentru realizarea lui noi am cerut sprijinul unui tovarăș din corpul didactic care ne-a vorbit despre studiul individual, despre felul cum se studiază materialul și în general despre cele mai bune metode de studiu. Această temă a fost aleasă de noi pentru că am văzut că sînt mulți studenți care încă nu știu cum să învețe, care încă nu știu cum să studieze o carte. Apariția acestei teme pe ordinea de zi a adunării generale U.T.M. de la anul I al facultății noastre a stîrnit un interes deosebit în rîndurile studenților. In acea seară erau prezenți în sală alături de utemiști și mulți neutemiști (adunarea era deschisă). Ei au ascultat cu multă atenție expunerea tovarășului Veza Samson. La sfîrșitul adunării studenții au pus o mulțime de întrebări, au purtat discuții în legătură cu metodele de studiu. Studenții au fost mulțumiți de această adunare pentru că au avut multe lucruri noi de învățat.

Adunarea a întărit convingerea studenților că studiul individual este cea mai bună metodă în pregătirea profesională, că fără studiu individual nu-ți poți însuși cunoștințe temeinice.

O altă adunare generală a luat în discuție felul în care ne pregătim pentru seminariile de marxism-leninism.

Bazîndu-ne tot pe studiul individual am văzut că la această disciplină fără a studia bibliografia în întregime nu se poate ajunge la o înțelegere și la o interpretare justă a problemelor. Din discuții a reieșit că o serie de tovarăși nu studiază bibliografia indicată înlocuind munca perseverentă de studiu cu copierea mecanică a notițelor și conspectelor de la alți colegi. Adunarea în care s-a discutat această temă a fost scurtă dar ea a ridicat multe probleme arzătoare pentru studenți.

Noi ne-am propus ca pe viitor în toate ședințele și adunările noastre să se discute teme interesante alese cu chibzuință din care să tragem foloase pentru viața de toate zilele.

Cred că de alegerea temelor și de pregătirea referatelor depinde în mare măsură asigurarea unui conținut bogat și interesant al adunărilor generale U.T.M.

DRIMBAREAN GHEORGHE
membru în biroul organizației U.T.M. al Facultății de Geo-Geografie anul I, Cluj

„La noi n-ai cu cine munci..."

De cum am făcut cunoștință, tovarășa Margareta Todică a sărit asupra mea cu vorba.

— Să nu mă întrebi de munca organizației U.T.M. pentru că merge foarte slab. Nici n-am ce să-ți spun.

Cu asemenea manifestări spontane de sinceritate m-am mai întîlnit, așa încît izbucnirea tovarășei Todică nu m-a impresionat. Am convins-o să se așeze pe un scaun și să-mi povestească cu de-amănuntul despre activitatea organizației de bază U.T.M. de la întreprinderea „Varga Katalin", a cărei secretară este.

— Sînt de cinci ani aici în fabrică, dar niciodată de cînd știu, activitatea U.T.M.-ului n-a mers. Nu pot să înțeleg de ce. N-am eu metode bune? Nu sînt suficient ajutată?

Tovarășa Todică era sinceră în necazul ei și mă pregăteam s-o compătimesc profund pentru aceasta. Dar o frază aruncată, parcă, la întîmplare m-a făcut să devin atent și să-mi amîn pentru o clipă afișarea sentimentelor.

— Nu cred că în alte întreprinderi lucrurile se întîmplă ca la noi. Hotărît că nu. Acolo nu sînt tinerii de aici. Ăștia... Și tovarășa Todică bătu aerul cu mîna a lehamite.

— N-ai tovarăși buni de muncă? am început eu să-i bat în strună. Nu te ascultă?

— Ce să mă asculte tovarășe. Uite, am peste 200 de tineri în întreprindere, dar zău dacă pot avea încredere în trei din ei. Și atunci cu cine să muncesc?

— Da, e tristă situația tovarășă Todică — am încuviințat eu. Iți fac tinerii sînge rău.

— Ei, dacă ai sta dumneata numai o zi aici să vezi ce se întîmplă. Uite, nu vor să vină la adunările generale U.T.M. Nu știu cum se muncește cu băieții, dar cu fetele să știi că e nenorocire. Una trebuie să calce, alta n-are timp, a treia trebuie să-și onduleze părul. Mă crezi dumneata? Nu vin la ședințe și gata!

— Grav lucru într-adevăr. Ce discutați însă în adunările generale?

— Ce întrebare! Cum ce discutăm? Probleme care privesc organizația: în primul rînd producția cu aspectele ei principale — calificarea, productivitatea muncii, economii, disciplină, în al doilea rînd: primirea de noi membri etc.

— Bun. Dar ați discutat și despre alte probleme? De pildă problema prieteniei, a dragostei — spui că sînt multe fete aici — nu crezi că le-ar interesa?

Tovarășa Todică la auzul unor asemenea vorbe a luat imediat un aer grav de parcă numai prin ținută ar fi vrut să-mi atragă atenția că mă aflu într-o instituție serioasă, și apoi mi-a replicat pe un ton sec.

— Nu e timpul să discutăm asemenea chestiuni. Avem probleme mai importante care trebuiesc rezolvate.

— Desigur că aveți asemenea probleme. Dar așa, din cînd în cînd, nu crezi că ar fi bine...

— Nu, n-ar fi bine. Și de altfel dumneata cauți să abați firul discuției. Nu vrei să înțelegi specificul întreprinderii noastre, al tineretului nostru? Aici n-ai cu cine munci. Tinerii nu se străduiesc, nu vor să-și ia răspunderea acțiunilor. Ehei, dacă ar mai fi în întreprindere cadrele care au plecat la școli și facultăți, ce lucruri s-ar fi putut face...

Am lăsat-o pe tovarășa Todică să viseze la timpurile cînd perele picau mălăiețe, m-am înclinat și am plecat.

★

Margareta Todică are 28 de ani și e secretara organizației U.T.M. de la întreprinderea „Varga Katalin" din Cluj abia din luna ianuarie. Nimic nu-i îngăduie să-și discrediteze tovarășii de muncă, să n-aibă încredere în ei, în capacitățile lor creatoare.

Toate văicărelile și suspinele ei sînt semne ale sectarismului. Să înțeleagă aceasta tovarășa Todică, și atunci într-adevăr activitatea organizației U.T.M. de aici va fi mai interesantă și mai bogată în conținut.

I. DELEANU
corespondentul „Scînteii tineretului" în regiunea Cluj

Ce ai făcut azi?

Abia ai intrat în școală. Totul ți se pare neobișnuit. Nu te împaci la început nici cu zgomotul motoarelor, nici cu zumzetul războaielor, nici cu căldura cuptoarelor de la oțelărie. Te frămînți. Zile de-a rîndul te frămînți. Apoi îți zici în sinea ta: mi-am ales. Te-a atras mai mult strungul cu numeroasele lui rotițe, cuptorul de la oțelărie sau formele de pămînt din secția turnătorie. Cum invidiezi pe cei din anul II care lucrează îndemînatec! Nu știi încă rostul strungului, nu pricepi nici ce se petrece în cuptoarele încărcate cu oțel, și-ți pare un miracol cum fonta turnată în forme ia forma diferitelor piese. Iar te frămînți. Vrei parcă să lucrezi cît mai grabnic la strung, să cunoști fazele de topire ale oțelului, să știi ce se petrece cu el cînd are culoarea violetă, sau să torni fonta în forme. Iți place meseria. In școală după cîteva săptămîni, un fruntaș al întrecerii socialiste ține o conferință despre metoda Voroșin. E tînăr, a absolvit de trei ani școala profesională. Nu te împaci cu gîndul, că a ajuns prea repede fruntaș al întrecerii socialiste? Auzi că-l cheamă Sava Ion. Că a fost elev la Centrul școlar profesional din Orașul Stalin. Și că a ajuns astăzi student la facultatea muncitorească din localitate. Ce de gînduri te-au năpădit atunci. Nu, drumul lui nu e greu, se cere numai un singur lucru: să înveți, să înveți, să înveți. In timpul orelor de curs, sau în timpul orelor de practică, cu cît ești mai atent, cu atît lecția devine mai interesantă, cu atît înțelegi mai bine. Cît de fericit se simte un elev silitor la sfîrșitul orelor de curs! Are satisfacția că a cunoscut încă un lucru nou și arde de dorința de a discuta cu colegii săi asupra lecției. In timpul studiului, lecțiile predate i se par ușoare, le înțelege ușor. Problemele care par a fi complicate, le dezleagă cu ajutorul aducerilor aminte din clasă. El reușește astfel să-și însușească bine lecția, temelia succeselor lui viitoare. Dar cît de greu îi vine unui elev neatent în clasă să se apuce de studiu. Subiectul lecției de care e străin, nu-l atrage. Lecția i se pare grea. Citește parcă în silă. Uneori se întîmplă să nu citească de loc. La un moment dat are impresia că știe. In fond din lecție nu i-au rămas decît cîteva idei vagi. A doua zi cînd e ascultat răspunde slab, sau e în imposibilitate de a răspunde.

Atenția elevului în timpul orelor îi dă posibilitatea să-și însușească lecția cu mult succes, temeinic. Iar însușirea temeinică a lecțiilor teoretice, deschide elevului mari orizonturi, îi dă mai multă pricepere, mai multă inițiativă la orele de practică.

Multă vreme Luchian Ion, elev în anul II la Centrul școlar profesional din Orașul Stalin nu s-a împăcat cu lecțiile teoretice. In schimb îndrăgise atît de mult munca practică, încît ar fi rămas cu multă bucurie și la orele de curs și în masa de prînz, numai să-și facă de lucru la freza lui, fiindcă își alesese meseria care-i plăcea, meseria de frezor. Și era într-adevăr un elev priceput la practică. Sergiu Mihai, un bun prieten de-al lui și deopotrivă de silitor și la învățămîntul teoretic și la cel practic observase aceasta. Intr-o zi i-a zis: „Nu e bine Luchian ce faci tu" Luchian însă nu i-a ascultat sfatul. „Nu mă fac filozof. Dacă tu vrei să fii mai acătării decît mine n-ai decît". Sergiu i-a spus atunci maistrului. La puțin timp Luchian a primit să facă un calcul la niște piese. S-a încurcat, a roșit, dar de făcut tot nu l-a făcut. Luchian a înțeles atunci, că nu poate fi un lucrător bun, fruntaș al întrecerii socialiste de mîine, fără o bună pregătire teoretică. El a început să fie atent la ore, iar în timpul studiului, încetul cu încetul, dezlega cu ușurință problemele. La sfîrșitul anului Sergiu a ieșit primul pe clasă iar Luchian al doilea. Acum pentru a ști cît mai multe, cei doi prieteni învață cu rîvnă. Ei nu se mai mărginesc doar la cele predate în clasă. Citesc multe cărți de literatură și studiază cu interes cărți tehnice. Studiind cu pasiune cartea „Voroșin și echipa sa" Luchian și Sergiu sînt elevi care aplică cel mai bine la locul de muncă, metoda Voroșin.

Tainele meseriei nu sînt ascunse. Dar nici stînd nu le poți învăța. Tînărul Mocanu Mircea, fruntaș în întrecerea socialistă de la uzinele „Vasile Roaită" din București are zilnic o depășire minimă a normei de 150 la sută. Tînărul Pătulea Constantin de la aceeași uzină, are o depășire a normei de numai 50 la sută. Nu există nici un miracol aici. Mașinile sînt deopotrivă de bune. Numai că Mocanu Mircea e un tînăr ambițios, plin de energie, setos de învățătură. Cînd scoate o piesă bună, spune că ar putea-o scoate și mai bună. Il preocupă intens meseria, studiază cărțile tehnice noi apărute și aplică cu succes la locul de muncă metoda Kolesov. El a învățat să ceară mașinii tot ce poate ea să dea. Tînărul Pătulea Constantin nu se frămîntă dacă o piesă lucrată bine, poate fi executată și mai bine.

Nu e nimic ascuns în nici o meserie. Poți deveni un strungar bun, un topitor bun, un turnător bun, numai învățînd. In școală fiecare minut e prețios. In fiecare minut poți învăța lucruri noi, deosebite. Nu amîna un lucru de azi pentru mîine. Mîine îl amîni poate iarăși și lucrul rămîne neterminat, sau terminat în parte. Elevul care amînă treaba, învățătura de azi pe mîine, se amînă pe el însuși, va fi depășit de colegii lui. După fiecare zi trecută, elevul trebuie să se întrebe pe sine: Ce am învățat azi? Și nu trebuie să treacă o zi fără să fi învățat ceva nou, fără să fi citit ceva nou. Cu fiecare zi trecută el trebuie să crească, să-și însușească mai bine meseria, să-i afle tot mai mult tainele, să fie altul decît ieri, mai instruit.

Indemnînd tineretul sovietic să iubească munca, A. M. Gorki spunea: „Nimic nu face pe om mai puternic și mai înțelept decît munca". Și într-adevăr omul niciodată nu se simte mai fericit decît atunci cînd simte că lucrează cu adevărat. Un strungar, un topitor, sau un turnător, care cunoaște meseria în adîncul ei, care ia tot ce poate lua de la ea, e mulțumit de sine, e fericit. Duțu Alexandrina e elevă ajustoare în anul III la Școala profesională nr. 1 — Cîmpina. Multă vreme în școală ea a fost o elevă sfioasă, cu toate că acasă la părinți era vioaie. Socotea la început studiul ca ceva secundar și avea deseori insuccese la practică. Colegii ei o socoteau ca pe o elevă slabă, motiv pentru care își pierduse vioiciunea de altă dată și devenise sfioasă. Intr-o după amiază ea l-a văzut pe Dinu Cornel, un elev fruntaș la învățătură pe clasă, citind. Dintr-o discuție cu el, a aflat că Dinu s-a obișnuit atît de mult să citească încît el nu înțelege să treacă o zi fără ca să citească ceva. Duțu Alexandrina a început și ea să citească, să prețuiască timpul liber. Curînd a devenit fruntașă la învățămîntul teoretic și practic. Acum pe lîngă meseria de ajustor pe care și-a însușit-o, ea manifestă un deosebit interes pentru mașina de rabotat cu cuțit alergător. Astăzi nu numai că nu mai e sfioasă dar se bucură mult de prietenia și stima colegilor ei. Munca adevărată, conștiincioasă, îl face pe om puternic, înțelept.

Trebuie să existe zi de zi din partea elevului un interes mereu crescînd față de meseria pe care și-a ales-o. Cu fiecare zi trecută să se simtă mai bogat în cunoștințe, mai stăpîn pe meserie. In țara noastră, nu există munci care să nu facă cinste celor ce le îndeplinesc dacă aceștia dau dovadă de interes, pricepere și abnegație. In poezia „Ce să fiu" Maiakovski a enumerat la rînd una după alta profesiile: tîmplar, mecanic, inginer, doctor, aviator etc. Și la ce concluzii îi face să ajungă poetul pe cititor?

„Carte frunzăresc,
minune,
mintea s-o adap,
însă bagă bine-n cap,
orice muncă prind să fac,
toate muncile sînt bune!
Tu alege
după plac".

Cît de juste și actuale sînt pentru noi, constructori ai socialismului, cele spuse de Maiakovski.

Oricare muncă în țara noastră în domeniul industriei, al științei, sau al agriculturii, dacă înmulțește bogățiile țării, dacă ridică bunăstarea poporului, e nobilă, face cinste celui care o practică. Poporul nostru se mîndrește cu strungarul vestit, ca și cu omul de știință care luptă să supună natura, sau cu artistul care înalță sufletul prin măiestria sa.

Iată tinere elev sarcina ta.

Invață cu rîvnă încă din școală, ca să poți dărui prin munca ta patriei cît mai multe bogății.

GH. CIRSTEA

Intîlnirea tinerei generații a Germaniei

Berlinul îmbracă din nou vestminte tinerești. Străzile capitalei germane vor cunoaște iar o nesfîrșită revărsare de tinerețe și entuziasm. 500.000 de tineri germani sînt stăpîniți de bucuria pe care o resimt la gîndul minunatelor momente pe care le vor petrece în zilele Congresului Tineretului German, care începe la 3 iunie și ale celei de a doua întîlniri a tineretului german pentru pace, unitate și libertate, care începe la 5 iunie.

Congresul ca și întîlnirea sînt evenimente de o însemnătate deosebită în lupta tineretului german, așa precum se arată în apelul Consiliului Central al Tineretului Liber German adresat întregului tineret german: **„Cea de a doua întîlnire a tineretului german trebuie să fie pentru toți o respingere limpede a politicii de război a lui Adenauer. Ea trebuie să dovedească că tineretul Germaniei nu se mai lasă prins în cămașa de forță a militarismului".**

In cinstea celei de a doua întîlniri a tineretului german pentru pace, unitate și libertate, organizațiile Tineretului Liber German au desfășurat o bogată activitate și pe linie culturală. Nenumărate echipe de tineri au participat la serbări populare.

In fotografie: un aspect de la o asemenea serbare populară desfășurată la Berlin.

Berlinul este gata pentru marea sărbătoare. Au fost amenajate cantonamente, au fost construite tabere de vară, au fost pregătite scene în aer liber și terenuri sportive.

Trei zile va dura marea întîlnire. Serbări populare, concerte și dansuri în aer liber, mari manifestații de balet — toate acestea vor permite exprimarea viguroasă a sentimentelor tinerei generații din Germania, a încrederii sale în viitorul pe care prin munca eroică și prin lupta dîrză și-l făurește. In zilele întîlnirii va avea loc o demonstrație impunătoare împotriva „comunității defensive europene" și a militarismului german, o demonstrație în sprijinul rezolvării pe cale pașnică a problemei germane. De la aleea Stalin și pînă pe „Unter den Linden" 500.000 de tineri germani vor arăta lumii întregi că tineretul german, indiferent dacă trăiește în apusul țării sau în răsăritul ei, nu urmează politica revanșardă a lui Adenauer și nici nu vrea să devină carne de tun pentru interesele monopolurilor din Wall-Street. Prezența delegațiilor din Uniunea Sovietică, Franța, Anglia, Elveția, Austria, Finlanda, Norvegia, Ungaria, Danemarca, China, a reprezentanților Consiliului Mondial al Păcii, F.M.T.D., U.I.S. etc. va prilejui o grandioasă manifestare a solidarității tineretului german cu lupta tineretului de pretutindeni în apărarea păcii.

Tînărul brigadier Hasso Becker a declarat: „Tineretul din întreaga Germanie va dovedi oaspeților lui veniți din întreaga lume nu numai că respinge psihoza de război ațîțată de guvernul de la Bonn, dar și că i se împotrivește printr-o luptă dîrză pentru unitatea patriei.."

Intîlnirea de la Berlin a fost pregătită cu un cald entuziasm de către tinerii din toate colțurile Germaniei. In Republica Democrată Germană tinerii muncesc cu mai mult avînt pentru a întîmpina marea sărbătoare a tinerei generații din Germania. Tinerii din brigada „Prietenie" de la uzinele de laminat din Finow și-a luat angajamentul să îndeplinească planul cu 10 zile înainte de termen; strungarul Siegfried Oescher să realizeze planul său pe primul semestru al anului 1954 pînă la 31 mai producînd bunuri de calitate superioară. Studenții se pregătesc economisind din bursele lor bani pe care să-i trimită tinerilor din Germania occidentală pentru ca aceștia să poată participa la întîlnirea de la Berlin. După cum a comunicat Consiliul Central al Tineretului Liber German pentru fondul de pregătire a întîlnirii s-au strîns peste 5.500.000 mărci.

In cadrul pregătirilor în vederea întîlnirii se întăresc rîndurile organizației „Tineretul Liber German". La întreprinderea de mobile din Frankfurt pe Oder numai în cadrul unei singure adunări 25 de tineri au cerut să fie primiți în organizația democrată a tineretului.

Intense pregătiri se desfășoară și în Germania occidentală. Tinerii care vin de acolo vor să arate fraților lor din răsărit că ei nu-l vor urma niciodată pe Adenauer, că sînt hotărîți să facă totul pentru ca și Germania occidentală să pășească pe calea muncii pașnice și constructive.

Acești tineri trebuie însă să înfrunte teroarea poliției fasciste. La 19 mai poliția din Berlinul occidental a arestat în diferite cartiere peste 20 de persoane care au difuzat broșuri consacrate întîlnirii de la Berlin. După cum relatează corespondentul din Stuttgart al agenției A.D.N. zilele trecute poliția lui Adenauer a efectuat percheziții în diferite orașe din landul Baden-Wurttemberg. Au fost arestați 15 tineri care au îndemnat tineretul să participe la cea de a doua întîlnire a tineretului din întreaga Germanie.

Odată cu apropierea zilei deschiderii marii manifestații a tineretului german, s-au intensificat provocările adenaueriste. La punctele de frontieră interzonală s-a mărit numărul patrulelor polițienești. Guvernele cîtorva landere vest-germane au decretat participarea la întîlnire drept o faptă pasibilă de... sancțiune. In trenuri călătorii care sînt bănuiți că merg la întîlnire sînt obligați să coboare. In trenul Hamburg—Berlin multor tineri li s-au confiscat autorizațiile de călătorie. In Bavaria, la Ludwigstadt 50 de tineri care plecau cu trenul interzonal au fost arestați.

In ciuda represiunilor la care autoritățile lui Adenauer s-au dedat împotriva tinerilor patrioți germani, ritmul pregătirilor care au loc în Germania occidentală în vederea întîlnirii nu a putut fi încetinit. Zi și noapte sînt răspîndite sute de mii de manifeste. Pe coșurile fabricilor apar drapele ale „Tineretului Liber German". Pînă și copiii participă la aceste pregătiri. In cartierul Neukölln din Berlinul occidental pionierii au strîns 270 de mărci. Primele grupuri de delegați vest-germani au și sosit la Berlin.

In uralele nesfîrșite ale sutelor de mii de tineri germani, în prezența oaspeților străini, pe stadionul „Walter Ulbricht" din Berlinul democrat va începe măreața sărbătoare a tinerei generații germane. Ea va arăta că generalii de peste ocean care socotesc tineretul german drept carne de tun se înșeală amarnic. Tinerii germani cinstiți merg înainte sub flamurile păcii, spre izbînda unei lumi în care războiul să dispară pentru totdeauna.

M. RAMURA

Artă pusă în slujba unor înalte idealuri

— Insemnări despre cinematografia progresistă italiană —

Pare un lucru curios, dar te uiți împreună cu cineva, din același unghiu, cu o lumină identică și totuși fiecare reacționează altfel în fața Monnei Lisa. O vezi pasionată cu privirea, care în liniștea ei, exprimă mai multă dorință decît, să spunem, turburătoarea Maja a lui Goya. Iar în același timp un altul se simte îndepărtat de răceala Giocondei, îi provoacă numai admirația ce o ai față de o femeie minunată dar care împrăștie răceală.

Ba mai mult. O vezi din nou și Monna Lisa îți apare cu totul alta.

Da, căci este un om, și Leonardo da Vinci a știut în genialitatea lui să o prezinte în toată gama sentimentelor omenești de la indiferență pînă la iubirea pasionată. Da Vinci a întruchipat în Monna Lisa viața cu toate contradicțiile ei. Și între noi, admiratorii ei și ea se stabilește un dialog mut care diferă desigur de la om la om.

Dar toate aceste sentimente față de Monna Lisa nu mi-au fost reîmprospătate la o expoziție sau în fața unor reproduceri ci, va părea oarecum straniu, într-o sală de cinema. Căci am retrăit ca și în fața Monnei Lisa aceleași sentimente complexe, contradictorii urmărind cu înfrigurare povestea „hoțului de biciclete", povestea țăranilor care nu găsesc pace sub măslini sau suferind împreună cu eroul din „Suspine pe stradă".

Căci nu mai există un spectator și un actor în înțelesul curent al acestor cuvinte. Ci ești părtaș la bucuriile și durerile, la speranțele și înfrîngerile unor oameni simpli care îți sînt apropiați, îi îndrăgești. Ei nu sînt altfel decît în viață, nu joacă, ci trăiesc adînc, uman fiecare moment.

Aparatul de filmat al maeștrilor artei cinematografice progresiste italiene a ieșit din studioul de fabricat drame lacrimogene sau insipide comedii muzicale care se învîrteau obsedant în jurul eternului „triunghi" — el, ea și încă un el — și a coborît pe străzile Romei, filmînd tragedia unor fete în căutare de lucru („Roma, ora 11"), a urmărit pas cu pas viața amară a lui „Umberto D." funcționarul conștiincios care odată cu pensionarea cunoaște și mizeria neagră, ne-a făcut cunoscută figura dîrză a țăranului sărac Francesco care luptă deopotrivă pentru a-și apăra drepturile ca și iubita („Nu-i pace sub măslini"). Nu puteau desigur artiștii progresiști italieni să ignore nici acel glorios capitol din zbuciumata istorie a Italiei; rezistența, lupta dusă pe viață și pe moarte, prin văgăunile munților dar coborîtă cu eroism și pe străzile marilor orașe, împotriva odioaselor „cămăși negre" ale lui Mussolini. Așa că nu este de mirare că primul film turnat de cineaștii progresiști italieni este închinat partizanilor, purtînd titlul „Roma, oraș deschis".

De sigur că simpla enumerare a cîtorva din temele unor filme italiene, chiar dacă au drept eroi oameni simpli, nu poate convinge asupra realismului lor.

Există însă o verificare mai eficace și pe care fiecare dintre noi a încercat-o văzînd fie „Hoții de biciclete", „Nu-i pace sub măslini", sau „Suspine pe stradă". Este vorba de caracterul complex al eroilor filmelor progresiste italiene, de diversitatea de tipuri luate din realitate care populează ecranul. Fie că e vorba de „hoțul de biciclete", de păstorul Francesco sau de Paolo din „Suspine pe stradă", ei nu ne apar nici un moment unilaterali, nu sînt scheme construite de scenarist. Sînt oameni, cu calități și defecte. Aceasta face ca tocmai simpatia și antipatia spectatorului să oscileze, ca o acțiune sau alta să fie aprobată sau nu de public. Astfel pe ecran apar oameni cu care stabilești acel dialog mut de care fusese vorba și în tabloul Monnei Lisa.

Două scene din filmul „Roma, ora 11"

Se creează astfel interesul viu al spectatorului pentru film care crede în ceea ce i se prezintă, tocmai pentru că se simte și el participant la acțiunea desfășurată pe ecran.

Unii spectatori nu au înțeles de ce lui Francesco iubita lui îi întoarce spatele, (primele scene ale filmului „Nu-i pace sub măslini") gest — după ei — cu totul nemotivat, alții au spus că e vorba de cochetărie feminină pentru ca o a treia categorie să susțină că e vorba de încercarea de a-l îndepărta pe Francesco pentru a-l feri de nenorociri. Sau chiar și pînă la scena finală cicălitoarea nevastă a lui Paolo (filmul „Supine pe stradă") a rămas antipatică multor spectatori, cu toate că se dovedește că acțiunile ei, care merg pînă la amenințarea de a-și părăsi soțul în mizerie, nu sînt dictate de răutate.

Trebuie precizat aci că nu e vorba de indiferența realizatorilor față de personajele filmului. Căci e clar spre cine se îndreaptă simpatia sau antipatia creatorilor filmelor italiene. Astfel, dacă în „Suspine pe stradă" proprietarul automobilului furat de Paolo nu își aduce aminte cîți litri de benzină avea în rezervor, aceasta nu ni-l face mai simpatic cu toate că astfel Paolo e salvat de arestare.

Viața bogată a personajelor filmelor italiene progresiste este tocmai consecința faptului că ele își au modele în realitatea contemporană prezentînd Italia și pe italieni fără grimă și decor.

Șomajul — iată ceea ce constituie subiectul a nenumărate filme italiene. Iar legat de această dramă generală găsim în majoritatea filmelor italiene povestea personală care îndeobște prezintă acest absolut al sentimentelor omenești care este dragostea. Am atins în felul acesta încă una din caracteristicele filmului progresist italian: interpătrunderea organică între problemele ce se pun întregului popor italian și cele individuale, unele pe altele condiționîndu-se și influențîndu-se.

Despre șomaj și dragoste este vorba și în „Roma — ora 11" și în „De doi bani speranță" și în „Hoții de biciclete" și în „Suspine pe stradă" și în alte multe filme.

Primele două, producții mai recente, se bucură de o largă apreciere din partea publicului ca și a criticii progresiste. Marii regizori sovietici Dovjenko și Romm dau o înaltă apreciere acestor filme, ca dealtfel întregii cinematografii progresiste italiene în articole recent publicate.

...Se caută o singură dactilografă. Leafa: 15.000 de lire, adică abia a patra parte din suma necesară minimului de trai la Roma. Pentru acest post s-au prezentat 200 de candidate. O scară îngustă, șubredă duce spre biroul care oferă postul, scara se prăbușește. 200 de fete sînt scoase de sub dărămături. Ambulanțele nu mai contenesc cu transportul rănitelor. Se dau primele îngrijiri. Dar nimic nu se face doar degeaba, așa că spitalul trebuie plătit, ori de bani nici vorbă nu poate fi. Și iată un cortegiu îngrozitor la vedere, zeci și zeci de fete părăsind spitalul schilodite, cu răni nevindecate, deoarece și sănătatea se comercializează la Roma... Așa începe filmul „Roma, ora 11" Aparatul de filmat urmărește apoi cîteva din tinerele ce au părăsit spitalul prezentîndu-ne viața lor în cîteva scurte și închegate nuvele cinematografice.

La baza filmului, realizat de talentatul tînăr regizor comunist Giuseppe de Santis, stă un fapt real relatat pe larg de ziare și petrecut pe via Savoia la Roma. Scenaristul și regizorul s-au interesat apoi de soarta tinerelor care au trăit tragedia din Via Savoia și materialul cules din viață stă la baza filmului ce l-au creat.

S-ar putea crede că abordarea aceleași teme — șomajul — în mai toate filmele italiene progresiste împinge la uniformitate. Nu. Căci fiecare dintre aceste filme urmărește destinul șomerilor, nu în general, ci se oprește asupra unui caz particular, valabil pentru o anumită categorie socială.

Trebuie spus că dacă șomajul este tema dominantă a filmelor italiene progresiste — și nici nu ar putea fi altfel căci „oamenii de prisos" sînt un aspect tipic al Italiei de azi — regizorii și scenariștii și-au îndreptat atenția și spre alte aspecte.

In imagini sugestive care pe de-o parte prezintă o satiră puternică la adresa educației burgheze iar pe de alta se ridică în apărarea oamenilor simpli căzuți în mrejele comics-urilor americane, filmul „Șeicul alb" (regizor Felini) constituie un succes pe calea demascării metodelor de corupere a tineretului. Iar în filmul „Frumoasa" realizat de cunoscutul regizor Luchino Visconti ne este prezentată tragedia unei mame, soție de muncitor, care dorind ca fetița ei să cunoască o viață luminoasă, ajunge obiect de batjocură căci fetița ei, pe care ea o crede frumoasă, apare urîtă în ochii afaceriștilor burghezi. Mînia și ura umplu sufletul mamei care înțelege că nu poate aștepta nimic bun în condițiile junglei capitaliste. Rolul mamei este interpretat de una din cele mai talentate artiste italiene, Anna Magnani, cunoscută nouă din filmul „Suspine pe stradă".

Cineaștii italieni s-au inspirat pentru filmele lor și din bogata literatură rusă. In această privință merită semnalat filmul turnat după cunoscuta nuvelă „Mantaua" a lui Gogol în regia lui Alberto Lattuada.

Cineaștii italieni atașați poporului lor au înțeles că nu vor putea exprima un conținut nou în tiparele învechite, lipsite de viață ale cinematografiei burgheze.

Viitorio de Sica, Giuseppe de Santis, Luchino Visconti, Pietro Germi, Carlo Lizzani, Mario Camerini și alți cîțiva regizori care și-au pus arta lor în slujba reflectării vieții au adus un suflu nou și în modul de prezentare a filmelor care să servească ideilor înaintate care sînt prezentate.

Cunoscînd largile posibilități de expresie a cinematografului, cineaștii italieni progresiști au căutat, și de cele mai multe ori au și reușit, să prezinte opere în care falsul teatralism nu își găsește loc.

Pe ecran au apărut mase mari de oameni, ca într-o adevărată frescă cinematografică a zilelor noastre. Alături de artiști profesioniști, regizorii italieni au făcut apel la oamenii simpli care au trăit pe ecran propria lor viață. Și aceasta nu numai pentru figurație. Este cunoscut că impresionanta interpretare a rolului principal în filmul lui Viitorio de Sica „Hoții de biciclete" aparține lui Umberto Magiorani, muncitor, care după acest film s-a dedicat cinematografiei.

Eroii filmelor italiene se mișcă într-un cadru adevărat. Se remarcă măestria operatorilor care știu să lege organic imaginea locului de desfășurare a acțiunii cu ideea care se cere reliefată. In general compoziția cadrului dovedește o deosebită măestrie. Regizorii italieni preferă în general scenele filmate într-un cadru exterior, unde viața apare mai reală ca în studio.

Desigur că drumul ce duce spre arta adevărată, spre arta pusă în slujba unor idealuri înalte, nu poate fi drept. El cuprinde suișuri și coborîșuri, în raport cu fidelitatea față de adevărul vieții.

Noi, ca spectatori ce îndrăgim filmele italiene progresiste am dori ca anumite tendințe naturaliste, care nu servesc cu nimic artei, să nu-și mai găsească loc în producțiile cineaștilor înaintați ai Italiei. Aceste tendințe naturaliste și-au făcut loc uneori în problemele dragostei și în motivarea unor acțiuni numai sub impulsul sexual. Desigur că frumusețea multora dintre artistele italiene este pusă în valoare și fără a face apel la astfel de mijloace.

Tocmai marile calități ale filmelor italiene progresiste ne cer să fim exigenți chiar cu cele mai mici amănunte. Astfel lucrul migălos, atent, asupra fiecărui detaliu artistic a dus uneori, de exemplu în „Nu-i pace sub măslini", la o exagerare, la estetizare făcînd ca anumite momente să ne apară gratuite, filmate doar de dragul imaginii ce se vroia originală, cum sînt de exemplu „pozele" pe care le arborează de cîteva ori Lucia Bose în contrast dealtfel cu magistrala interpretare a lui Ralf Valone.

Ar fi însă o greșeală să nu ținem seama de condițiile specifice de muncă ale cineaștilor italieni progresiști, de greutățile enorme pe care ei le au de învins.

Căci fiecare film produs înseamnă o adevărată bătălie deopotrivă cu autoritățile, cu clerul reacționar catolic ca și cu lipsa de mijloace financiare.

Este cunoscut în această privință un caz recent cînd cenzura a impus 36 de tăieturi într-un singur film. Iar mai mulți deputați reacționari au cerut interzicerea filmului lui Pietro Germi „In numele legii" care rulează acum și pe ecranele noastre.

In prezent guvernul Scelba ia tot felul de măsuri împotriva cineaștilor progresiști, urmărindu-se îndepărtarea acestora din studiouri, după binecunoscutele metode mccarthyste. In furia ei reacțiunea italiană a mers pînă acolo încît a interzis exportul în țările democratice a unor filme progresiste.

Desigur că nu pot provoca decît zîmbete asemenea acțiuni ca cea întreprinsă de d-l Piro, reprezentantul guvernului italian la festivalul cinematografic de la Cannes care s-a zbătut ca un film italian ...să nu fie premiat. Se înțelege că e vorba de un film progresist, „Cronica amanților săraci", regizat de Carlo Lizzani, film realizat de o cooperativă la care participă atît realizatorii filmului cît și spectatori. Filmul povestește episoade din rezistență și prezintă chipul hidos al fasciștilor. Cu adevărat are de ce se teme Scelba căci s-ar putea crea anumite asemănări în mintea spectatorului. Pînă la urmă filmul s-a impus prin calitățile sale și a fost premiat la Cannes, e adevărat, împreună cu o altă producție italiană de o calitate îndoielnică.

★

Perspectiva nouă, largă, deschisă de acei artiști care sînt hotărîți să rupă cu minciuna artei burgheze și să prezinte în imagini artistice crîmpeie din viața marelui popor italian, a făcut ca astăzi în Italia să se nască o cinematografie național-populară care are un rol deosebit. Aceasta, atît prin influența ce o are asupra celorlalte ramuri ale culturii, cît și prin exemplul ce îl oferă întregii cinematografii occidentale.

Mergînd mai departe pe acest drum cineaștii progresiști italieni vor continua să aibă de partea lor milioane de spectatori, milioane de oameni simpli. Și aceasta e cea mai înaltă apreciere ce o pot căpăta operele de artă, așa cum sînt filmele progresiste italiene care aduc o contribuție de preț la tezaurul culturii mondiale.

SERGIU BRAND

Conferința de la Geneva

Ședința din 2 iunie

GENEVA 2 (Agerpres). — La 2 iunie, sub președinția lui V. M. Molotov, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., în cadrul conferinței miniștrilor afacerilor externe de la Geneva a avut loc o ședință restrînsă consacrată restabilirii păcii în Indochina.

La 3 iunie va avea loc o nouă ședință restrînsă consacrată aceleași probleme.

Unele rezultate pozitive în discutarea problemei indochineze

GENEVA 2 (Agerpres). — TASS transmite:

In cercurile bine informate se subliniază că discutarea de către cele nouă delegații a principiilor fundamentale ale acordului cu privire la încetarea ostilităților din Indochina expuse în propunerile delegației Republicii Populare Chineze a și dat unele rezultate pozitive. Acest lucru se vădește, de pildă, prin acordul la care s-a ajuns la 29 mai în chestiunea înlesnirii încetării grabnice și simultane a ostilităților în întreaga Indochină. După cum se știe s-a hotărît ca în acest scop reprezentanții celor două comandamente să se întîlnească la Geneva și să ia legătura la fața locului.

La 1 iunie, între reprezentanții militari ai celor două părți a avut loc o întîlnire preliminară în scopul de a lua toate măsurile necesare în vederea întîlnirii reprezentanților celor două comandamente. Potrivit informațiilor primite, la aceste întîlniri Franța va fi reprezentată de generalul D. Eltte, însoțit de o serie de alți ofițeri francezi. Republica Democrată Vietnam va fi reprezentată de Ta Huan Biu, membru al delegației R. D. Vietnam la conferința de la Geneva; el va fi însoțit de un grup de consilieri, printre care și Ha Van Lau. După cum se subliniază în cercurile comentatorilor politici, propunerile delegației Republicii Populare Chineze au constituit o contribuție importantă și la discutarea altor chestiuni referitoare la latura militară a problemei indochineze. In baza acestor propuneri s-a ajuns, între altele, la înțelegere ca reprezentanții celor două comandamente să examineze în comun, atît la Geneva cît și la fața locului, problema zonelor de staționare a trupelor după încetarea ostilităților, începînd cu chestiunea zonelor de regrupare a trupelor în Vietnam. Comunicatul din 29 mai al celor nouă delegații arată că asupra acestui punct s-a ajuns la un acord.

Se subliniază că există de asemenea indiciile unei apropieri între punctele de vedere și în ceea ce privește alte probleme ridicate în propunerile delegației R. P. Chineze.

De fapt, în cursul discuțiilor nimeni nu a obiectat împotriva necesității ca, concomitent cu încetarea focului în întreaga Indochină, să înceteze introducerea de noi unități militare, personal militar din toate genurile de arme, precum și a oricăror tipuri de armament și muniții în Indochina. Și este firesc să fie așa, căci altminteri încetarea operațiunilor militare ar fi nestabilă, iar pericolul reluării lor nu ar fi înlăturat.

Delegații la conferință țin seama, după cît se pare, de acest considerent. Potrivit informațiilor primite, partea franceză a declarat îndeosebi că nu întrevede nici-o dificultate în problema interdicției de a se reintroduce noi trupe, arme și echipament în Indochina după încetarea operațiunilor militare, îndată ce se va fi ajuns la un acord în ceea ce privește controlul.

Se știe că chestiunea controlului asupra respectării acordului pentru încetarea ostilităților ocupă un loc important în propunerile delegației R. P. Chineze. Ele prevăd ca în acest scop să se constituie comisii mixte formate din reprezentanți ai comandamentelor celor două părți și să se instituie un control internațional exercitat de o comisie alcătuită din țări neutre. Se subliniază că participanții la conferința de la Geneva sînt în principiu de acord ca controlul să fie efectuat atît de către comisiile mixte sus-menționate, cît și de comisia țărilor neutre.

Totodată, s-a aflat că în cursul discutării chestiunii privind comisia statelor neutre, delegația S.U.A. s-a situat pe o poziție care îngreunează realizarea unei hotărîri de comun acord. Astfel, partea americană a încercat să condiționeze participarea la această comisie de considerente de ordin ideologic, deși orînduirea de stat a unei țări sau alteia nu poate servi drept criteriu la rezolvarea chestiunii participării ei în comisia țărilor neutre. O astfel de comisie trebuie să țină seama de interesele celor două părți beligerante și să poată exercita într-un mod cu adevărat nepărtinitor supravegherea îndeplinirii condițiilor acordului pentru încetarea ostilităților. In această privință, un mare interes a stîrnit propunerea delegației U.R.S.S. ca în sus-amintita comisie să fie incluse Polonia, Cehoslovacia, India și Pakistanul.

In cursul discutării problemei indochineze au fost de asemenea elucidate într-o oarecare măsură punctele de vedere privind importanta chestiune a garanțiilor pentru îndeplinirea acordului cu privire la încetarea operațiunilor militare în Indochina. Se știe că delegația U.R.S.S. a acceptat propunerea franceză ca aceste garanții să fie date de statele participante la conferință. După cum se subliniază aici, în această problemă principială nu există divergențe. Rămîn însă nerezolvate o serie de chestiuni care se referă la modalitatea în care vor fi îndeplinite garanțiile și la obligațiile pe care urmează să și le asume țările respective.

La Geneva se atrage atenția de asemenea asupra faptului că și în ultimul punct al propunerilor delegației R. P. Chineze, care prevede eliberarea de către cele două părți a prizonierilor de război și a persoanelor civile internate este sprijinit de părțile interesate direct, ceea ce deschide calea spre realizarea unui acord și în această chestiune.

Apreciind în ansamblu propunerile delegației Republicii Populare Chineze, numeroși comentatori politici subliniază caracterul lor constructiv confirmat de desfășurarea discuțiilor la ședințele celor nouă delegații.

Dejun oferit de A. Eden în cinstea lui Ciu En-lai

GENEVA 2 (Agerpres). — CHINA NOUĂ transmite:

La 1 iunie, Anthony Eden, ministrul afacerilor externe al Marii Britanii, a oferit un dejun în cinstea lui Ciu En-lai, ministrul afacerilor externe al Republicii Populare Chineze.

La dejun au participat de asemenea Cian Ven-țian și Huan Sian din partea R. P. Chineze și Harold Caccia, W. D. Allen și Travellyan din partea Marii Britanii.

Comunicatul delegației R. D. Vietnam

GENEVA 2 (Agerpres). — TASS transmite:

La 1 iunie, delegația Republicii Democrate Vietnam la conferința de la Geneva a dat publicității următorul comunicat:

„In urma tratativelor care au avut loc între reprezentantul delegației Republicii Democrate Vietnam la conferința de la Geneva, Ha Van Lau, și reprezentantul delegației Franței, colonelul Brebisson, s-a ajuns la o înțelegere cu privire la corespondența care vine din partea prizonierilor de război sau este destinată prizonierilor de război ai celor două părți.

In ceea ce privește trimiterea de medicamente și schimbul prizonierilor grav bolnavi sau grav răniți, reprezentanții celor două delegații au căzut în principiu de acord asupra acestui schimb. Totuși, ținînd seama de actualele condiții de război, modalitățile de înfăptuire a unor măsuri de acest fel pot fi reglementate numai în cadrul unui schimb de păreri între reprezentanții comandamentelor supreme din Indochina".

— Notă —

Savanții la... ciuperci!

După cum relatează ziarele vest-germane, mii de specialiști, absolvenți ai facultăților din Germania occidentală n-au de lucru. Sute de profesori și docenți lucrează ca portari și chelneri. Ziarul „Aachener Nachrichten" a scris într-unul din numerele sale recente: „Un specialist cu înaltă calificare, fost profesor universitar, lucrează ca servitor. Un veterinar renumit muncește ca pielar, iar un alt profesor este poștaș într-un sat. Un profesor a adresat ministerului o cerere de ajutor, la care a primit următorul răspuns batjocoritor: „O serie de savanți renumiți, string ciuperci pe care le vînd. Urmați exemplul lor."

Nici că se poate o imagine mai grăitoare a cinismului „apărătorilor culturii europene" de la Bonn. Unul din înaintașii actualilor guvernanți din Germania occidentală Goering, obișnuia să spună „cînd aud cuvîntul cultură îmi scot revolverul". Cuvintele acestea ar putea fi gravate pe frontispiciul reședinței cancelarului americanizat, — Adenauer.

E. R.

Incetarea din viață a marelui scriitor Martin Andersen Nexö

BERLIN 2 (Agerpres). — Din Dresda se anunță că la 1 iunie a încetat din viață marele scriitor danez Martin Andersen Nexö.

Născut în 1869 la Copenhaga, Nexö a cunoscut încă din copilărie condițiile mizere de trai ale clasei muncitoare din Danemarca. In operele sale, dintre care cele mai cunoscute sînt „Pelle Cuceritorul", „Martin cel Roșu", „Spre zori", „Ditte" etc., Martin Andersen Nexö a înfierat nedreptatea socială și a zugrăvit viața grea a muncitorilor danezi.

Membru al Comitetului Central al Partidului Comunist din Danemarca, Martin Andersen Nexö era de asemenea membru în Consiliul Mondial al Păcii, membru al juriului pentru decernarea Premiului Internațional Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare", doctor honoris causa al universităților din Greiswald și Leipzig, precum și membru de onoare al Academiei de arte din Republica Democrată Germană unde scriitorul danez și-a petrecut ultimii ani ai vieții.

Marinarii sovietici primiți cu entuziasm de populația Albaniei

TIRANA 2 (Agerpres). — A.T.A. transmite:

Marinarii sovietici sosiți în vizită de prietenie în Albania au fost întîmpinați cu căldură și entuziasm de oamenii muncii albanezi.

La 30 mai, cu prilejul sosirii escadrei de vase militare sovietice, a avut loc la Durres un miting al populației orașului.

In dimineața zilei de 1 iunie, la invitația lui Enver Hodja, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Albania, amiralul Gorșkov împreună cu ofițerii și marinarii care îl însoțesc au sosit la Tirana.

Populația capitalei a primit sărbătorește pe marinarii sovietici. Enver Hodja, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Albania, a primit pe comandantul vaselor sovietice, amiralul Gorșkov, și grupul de ofițeri care îl însoțesc.

In Piața Scanderberg pavoazată festiv a avut loc un miting în cinstea reprezentanților Flotei maritime militare a U.R.S.S. La miting au luat parte peste 50.000 de oameni ai muncii din capitala albaneză.

După miting, a avut loc o serbare populară la care au luat parte marinarii sovietici.

Pretutindeni, la întîlnirile prietenilor sovietici și albanezi se manifestă sentimentele frățești care leagă strîns popoarele sovietic și albanez.

Scurte știri

● O delegație de studenți sovietici, alcătuită din V. Merkulov, P. Savințev și I. Sviridova a plecat în Cehoslovacia. Delegația va participa la lucrările seminarului internațional al studenților de la institutele de învățămînt muzical.

● La Praga și-a încheiat lucrările conferința internațională de muzică, consacrată creației lui Antonin Dvorak.

Conferința a fost convocată de Uniunea compozitorilor cehoslovaci. La conferință au participat delegații din 17 țări, printre care U.R.S.S., China, Polonia, Romînia, Ungaria, Anglia, Franța, Indonezia, Italia, Finlanda și altele.

● Agenția Vietnameză de Informații anunță că guvernul Republicii Democrate Vietnam a eliberat recent 27 de membri ai personalului medical francez din corpul expediționar francez luați prizonieri la Dien Bien Fu de către Armata Populară Vietnameză.

● Corespondentul din Calcutta al ziarului „New Age", Sunil Munshi, scrie că în ultima vreme se semnalează cazuri de avioane străine transportînd personal militar care zboară pe deasupra teritoriului indian. Corespondentul arată că, recent, șase avioane militare aparținînd Franței, S.U.A. și Angliei, au aterizat pe aerodromul Dum-Dum din Calcutta.

● Ziarele albaneze au publicat comunicatul Comisiei centrale electorale pentru alegerile în Adunarea Populară a Albaniei, în care se spune printre altele: Potrivit datelor preliminare, la alegerile pentru Adunarea Populară au participat peste 99% din numărul alegătorilor. Pentru candidații Frontului Democrat au votat peste 99% din alegători.

● După cum anunță ziarele și postul de radio Beirut, Maaruf Ed-Davalibi, ministrul apărării naționale, și Ali Buzo, ministrul afacerilor interne al Siriei, au dezmințit categoric și știrea transmisă de agențiile străine potrivit căreia guvernul sirian ar fi acceptat ajutorul militar american.

● Președintele Eisenhower a cerut marți Congresului să aprobe alocații militare suplimentare în valoare de 1.100.000.000 dolari.

● După cum anunță corespondentul din Guatemala al ziarului „New York Times", guvernul Guatemalei a anunțat că s-a descoperit un complot avînd drept scop răsturnarea președintelui Arbenz. La toate ambasadele țărilor din emisfera occidentală, inclusiv la ambasada Statelor Unite, au fost postate unități de pază. Se presupune că aceste măsuri sînt menite să preîntîmpine încercările complotiștilor de a găsi un adăpost în aceste ambasade.

Depunerea de către Republica Populară Romînă a instrumentelor de ratificare a convențiilor de la Geneva cu privire la protecția victimelor de război

Insărcinatul cu Afaceri al R.P.R. în Elveția Emerich Stoffel, a depus la Departamentul Politic Federal din Berna, spre a fi păstrate în Arhivele Confederației Elvețiene, instrumentele de ratificare de către R.P.R. a Convențiilor cu privire la protecția victimelor de război, semnate la Geneva de împuternicitul R.P.R. la 10 februarie 1950 și anume:

1. — Convenția pentru ameliorarea soartei răniților și bolnavilor din forțele armate aflate în campanie;

2. — Convenția pentru ameliorarea soartei răniților, bolnavilor și naufragiaților din forțele armate pe mare;

3. — Convenția relativă la tratamentul prizonierilor de război;

4. — Convenția relativă la protecția persoanelor civile în timp de război. (Agerpres)

Manevrele S.U.A. în legătură cu conferința militară a cinci țări la Washington

PEKIN 2 (Agerpres).— China Nouă transmite: La Washington se fac ultimele pregătiri pentru deschiderea conferinței militare a celor cinci puteri — S.U.A., Marea Britanie, Franța, Australia și Noua Zeelandă — care urmează să se deschidă la 3 iunie.

S.U.A. au indicat de nenumărate ori că această conferință va trebui să netezească calea spre formarea unui bloc agresiv al Asiei de sud-est. Amiralul american Robert Carney care va reprezenta S.U.A. la conferință, a făcut la New York la 26 mai o declarație în care se tînguie pentru „pierderea" Indochinei. El a comparat situația actuală cu aceea din 1950 cînd S.U.A. au dezlănțuit războiul coreean și a declarat că țările agresoare au în fața lor în Indochina o alternativă „mult mai gravă".

Agenția „United Press" a subliniat că numirea lui Carney ca reprezentant al S.U.A. capătă o semnificație deosebită după discursul său de la New York. Se spune că anumite cercuri interpretează discursul lui Carney ca un nou avertisment ca S.U.A. și aliații lor să se pregătească pentru a participa la războiul din Indochina, dacă acest lucru va fi necesar. Agenția „United Press" dezvăluie mai departe că în cadrul acestei conferințe S.U.A. vor căuta să stabilească efectivul trupelor disponibile în vederea unei acțiuni în Asia de sud-est. Aceasta arată că deși unele țări au lăsat să se înțeleagă că nu vor să-și asume „obligații", S.U.A. vor încerca la conferință să le oblige să furnizeze carne de tun în vederea extinderii războiului din Indochina.

Charles Wilson, ministrul apărării al S.U.A. și Van Fleet, fost comandant al armatei a 8-a americane, au sosit la Washington după recentele lor vizite în Extremul Orient. Wilson se întoarce din Coreea de sud, Taiwan și Filipine, în timp ce Van Fleet a vizitat de mai multe ori Seulul, Taipeh și Tokio, unde a desfășurat o febrilă activitate în legătură cu organizarea unui bloc militar în Asia. Toți aceștia urmează să prezinte guvernului S.U.A. înainte de începerea conferinței, dări de seamă cu privire la activitatea lor.

Guvernul Laniel continuă să rămînă descompletat

PARIS 2 (Agerpres). — Guvernul Laniel continuă să rămînă descompletat întrucît, după cum relatează agențiile de presă, postul de secretar de stat pentru Statele asociate rămas vacant prin demisia lui Marc Jacquet nu are încă niciun titular. Deputatul Schmittlein (URAS, fost membru al grupului gaulist), a refuzat numirea în fruntea acestui minister întrucît grupul său parlamentar a hotărît în cadrul unei ședințe ca niciunul din membrii săi să nu accepte postul de secretar de stat pentru Statele asociate avîndu-se în vedere actuala politică a guvernului francez față de Indochina. Trebuie semnalat faptul că refuzul lui Schmittlein a coincis aproape cu apariția numărului din Journal officiel (Buletinul oficial al guvernului francez) în care se anunța numirea sa. Corespondentul din Paris al agenției Reuter, comentînd incidentul cu Schmittlein, își exprimă părerea că „el oglindește ostilitatea crescîndă resimțită față de guvern și confirmă impresia că sfîrșitul dezbaterilor din Adunarea Națională poate însemna și sfîrșitul cabinetului Laniel".

Succese ale forțelor democrate în alegerile municipale în Italia

ROMA 2 (Agerpres). — Ziarul „Unita" anunță noi succese înregistrate de partidele comunist și socialist în alegerile municipale care au avut loc la 30 mai, în 16 localități și în trei circumscripții provinciale ale regiunilor Lazio, Toscana, Campania, Marche, Puglia și Sardinia.

Intr-una din circumscripțiile din Livorno a fost ales candidatul comunist care a fost sprijinit și de socialiști, întrunind 67,91% din voturi.

Intr-o circumscripție din orașul Arezzo candidatul partidului comunist, sprijinit de socialiști a întrunit 46,9% din totalul voturilor și a fost ales. Intr-o altă circumscripție din Arezzo candidatul comunist a fost ales întrunind 74,7% din totalul voturilor.

In aceste trei circumscripții candidații comuniști au întrunit mai multe voturi decît la alegerile parlamentare de anul trecut. In același timp, partidul democrat creștin și alte partide reacționare au pierdut mii de voturi.

La Genzano, Ferentino și Serrone — trei localități din regiunea Lazio — candidații partidelor comunist și socialist și ai independenților de stînga care au făcut bloc electoral, au întrunit 8.874 față de 7.620 în alegerile din 1953. Partidul democrat creștin a întrunit 6.477 voturi față de 7.033 în 1953. Celelalte partide reacționare au pierdut de asemenea numeroase voturi sau nu au participat la alegeri.

Noi măsuri represive ale autorităților pakistaneze

CARACI 2 (Agerpres). — Pe întreg teritoriul Pakistanului continuă represiunile împotriva elementelor democratice care protestează împotriva demiterii lui Fazlal Huk, șeful guvernului din Pakistanul de est. Potrivit relatărilor agenției France Presse numai la Caraci au fost arestate 11 persoane care și-au manifestat indignarea față de evenimentele din Pakistanul de est. Printre aceste persoane se află și cinci redactori ai ziarelor democratice.

Industriași din Franța și Germania occidentală duc discuții la Geneva cu delegația R. P. Chineze

GENEVA 2 (Agerpres). — După cum transmite Agenția Reuter, industriașii și oamenii de afaceri din Franța și Germania occidentală au stabilit contactul cu delegația R. P. Chineze la conferința de la Geneva. Aceasta urmează discuțiilor comerciale stabilite între reprezentanții britanici și delegația chineză.

Generalul Naghib demis din funcția de președinte al „Mișcării de eliberare"

CAIRO 2 (Agerpres). —

După cum anunță agenția France Presse, generalul Naghib a fost demis din funcția de președinte al „Mișcării de eliberare" și exclus din componența consiliului suprem al acestei organizații. („Mișcarea de eliberare" este singura organizație politică guvernamentală creată după dizolvarea partidelor politice N. R.).

Funcția de președinte este deținută acum de primul ministru, Gamal Abdel Naser, în trecut secretar general al „Mișcării de eliberare".

Cu aparatul fotografic pe glob

La Geneva, în timpul conferinței

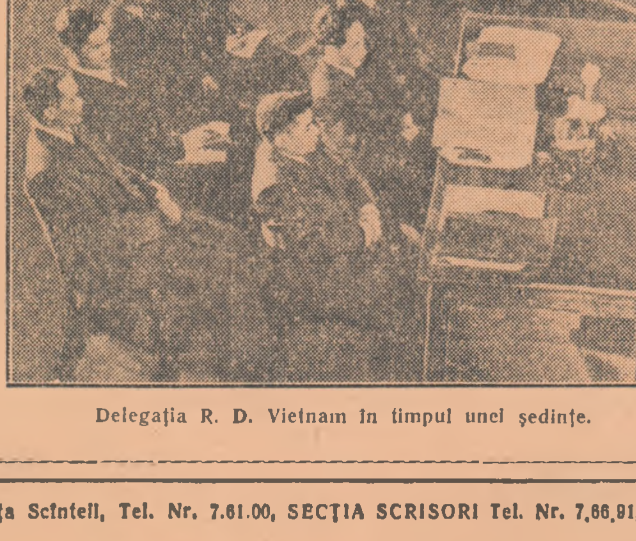
Iată mai jos fotografii care prezintă cîteva aspecte legate de desfășurarea Conferinței de la Geneva.

In prima fotografie: ministrul afacerilor externe al R. P. Chineze, Ciu En lai, discutînd cu cîțiva dintre membrii delegației chineze.

E prea bine cunoscută deosebita pasiune a ziariștilor occidentali pentru senzațional. Tocmai pentru a obține o fotografie cît mai originală fotoreporterul unei gazete occidentale a găsit că locul cel mai nimerit de unde poate obține o fotografie „tare" e într-un coș.

Delegația R. D. Vietnam în timpul unei ședințe.

Delegațiile Uniunii Sovietice și Angliei în sala de ședințe în timpul discuțiilor asupra problemei Indochinei

Semnarea unui protocol pentru schimbul de mărfuri între R.P.R. și R.D. Germană

La 1 iunie 1954, s-a semnat la București, — în cadrul Acordului de durată între Republica Populară Romînă și Republica Democrată Germană pe anii 1952—1955 — un Protocol pentru schimbul de mărfuri și plăți pe anul 1954.

In cadrul acestui Protocol, Republica Populară Romînă va livra: produse miniere și forestiere, produse petrolifere și produse ale industriei metalurgice, chimicale, produse ale industriei casnice și alte produse.

Republica Democrată Germană va livra: materii prime pentru industria ușoară, utilaje pentru industria alimentară, textilă și chimică, mașini agricole și piese de schimb, aparataje electrotehnice și optice, chimicale și diverse bunuri de larg consum etc.

Discuțiile pentru încheierea acestui Protocol au decurs într-o atmosferă prietenească, de înțelegere și ajutor reciproc.

Din partea romînă Protocolul a fost semnat de primul locțiitor al Ministrului Comerțului Exterior Ana Toma, iar din partea germană de către secretarul de stat în Ministerul Comerțului Exterior și Intergerman al Republicii Democrate Germane, E. Staimer.

(Agerpres)

Din activitatea Teatrului Național din Craiova

CRAIOVA 2 (Agerpres). —

In actuala stagiune, Teatrul Național din Craiova a prezentat în premieră cinci piese: „Crîngul de Călini" de Al. Korneiciuc, „Intr-o noapte de vară" de Aurel Baranga, „Slugă la doi stăpîni" de Carlo Goldoni, „Nunta lui Krecinski" de Suhovo Kobîlin și „Să nu-i zici pe nume" de Vasili Minko.

Se află în repetiție piesele „Floarea purpurie" de I. Carnauhova și I. Brausevici și „Titanic vals" de Tudor Mușatescu care urmează a fi prezentate în prima jumătate a lunii iunie.

La 14 iunie, colectivul Teatrului Național din Craiova va pleca în turneu cu piesele „Nunta lui Krecinski" și „Să nu-i zici pe nume".

Știri sportive

DOUA NOI RECORDURI MONDIALE STABILITE DE EMIL ZATOPEK LA BRUXELLES

BRUXELLES 2 (Agerpres). — In cadrul unui concurs de atletism desfășurat marți seara pe stadionul din Bruxelles, cunoscutul atlet cehoslovac Emil Zatopek a stabilit două noi recorduri mondiale de mare valoare. El a doborît propriul său record pe distanța de 10.000 m. plat realizînd timpul de 28'54"2/10. Recordul mondial precedent era de 29'01"6/10 și fusese stabilit în luna noiembrie a anului trecut.

Tot în cursul aceleiași probe, Zatopek a corectat și recordul mondial pe distanța de 6 mile cu timpul de 27'59"2/10. Vechiul record mondial era de 28'08"4/10. De remarcat este faptul că în decurs de trei zile Zatopek a stabilit 3 noi recorduri mondiale la 5000, 10.000 m și 6 mile. In prezent atletul cehoslovac este deținătorul a 9 recorduri mondiale.

★

Turneul internațional de șah din cadrul campionatului mondial, care se desfășoară la Praga, a continuat la 1 iunie, cu disputarea partidelor întrerupte și amînate din primele trei runde.

Tînărul nostru reprezentant Victor Ciocîltea a jucat excelent continuarea partidei cu maestrul cehoslovac Pachmann. Deși întrerupsese în dezavantaj material, Ciocîltea s-a apărat cu energie și precizie în fața manevrelor de cîștig ale campionului cehoslovac, reușind să obțină remiza.

Celălalt șahist romîn care participă la acest turneu, Ion Bălănel, a repurtat victoria în fața șahistului albanez Hoxha. Partidele Olafsson-Uhlmann și Kosinen-Solin s-au terminat cu un rezultat de remiză.

Filip a pierdut la Sliwa, iar Pachmann a cîștigat partidele cu Pedersen și respectiv Barcza. Kluger a cedat la Palmasson.

Partida întreruptă dintre Ciocîltea și Szabo s-a amînat urmînd să se joace în altă zi.

După trei runde, clasamentul turneului se prezintă astfel: Palmasson (Islanda) 3 puncte; Pachmann (R. Cehoslovacă), Olafsson (Islanda), Sliwa (R. P. Polonă) $2^1/_2$ puncte; Szabo (R. P. Ungară) și Ciocîltea (RPR) cîte $1^1/_2$ puncte și o partidă întreruptă fiecare; Filip (R. Cehoslovacă), Bălănel (RPR), Sajtar (R. Cehoslovacă) și Stahlberg (Suedia) $1^1/_2$ puncte; Bassyuni (Egipt), Lundin (Suedia), Uhlmann (R. D. Germană), Kluger (R. P. Ungară), Barcza (R. P. Ungară), Minev (R. P. Bulgaria), Pedersen (Danemarca), Solin (Finlanda) 1 punct; Hoxha (R. P. Albania) și Koskinen (Finlanda) cîte o jumătate de punct fiecare.

★

Miercuri s-au desfășurat în Capitală și provincie jocurile celei de a 11-a etape a campionatului categoriei A. la fotbal. Cu toate că a fost zi de lucru, amatorii de sport din orașele unde au fost programate cele 7 întîlniri au populat pînă la refuz tribunele stadioanelor.

In Capitală, pe stadionul Giulești, echipa Locomotiva Grivița Roșie a jucat în compania echipei Știința Timișoara, care nu fusese învinsă în jocurile desfășurate pînă acum. Deosebit de spectaculos și de multe ori pasionant, acest meci s-a încheiat cu scorul de 5—4 în favoarea fotbaliștilor din București.

Celelalte rezultate tehnice înregistrate în țară au fost următoarele: **Cîmpia Turzii:** Metalul — C.C.A. 1—4; **Oradea:** Progresul — Locomotiva Tg. Mureș 1—1; **Arad:** Flamura Roșie — Dinamo București 1—0; **Ploești:** Flacăra — Dinamo Orașul Stalin 1—0; **Timișoara:** Locomotiva — Metalul Hunedoara 5—0; **Petroșani:** Minerul — Știința Cluj 4—0.

In clasament pe primul loc se află echipa Flamura Roșie Arad cu 17 puncte urmată de echipa C.C.A. cu 15 puncte.

(Agerpres)

SPECTACOLE

JOI 3 IUNIE 1954

CINEMATOGRAFE: Patria: In numele legii; **Republica, București, Grădina Progres, Flacăra:** Slugă la doi stăpîni; **I. C. Frimu:** Umbre; **Infrățirea între popoare:** Epoleții purpurii; **Maxim Gorki:** Universul, Pe fluviul Kama; **Elena Pavel, 8 Martie:** Mioa și marea fericire; **Lumina:** Comoara din insula păsărelelor; **Victoria:** Departe de Moscova; **Timpuri Noi:** 1 Mai 1954, Jurnal romînesc, Jurnal sovietic, Combina; **Gheorghe Doja:** Pulberea argintie; **Alex. Popov:** Așteaptă-mă; **V. Roaită:** Maeștrii baletului rus; **Cultural:** Cu inimă tînără; **Const. David:** Petroliștii din Caspica, Zborul în lună; **Alex. Sahia:** Filmul Agentul secret; **T. Vladimirescu:** Oameni curajoși; **Vergu:** Aventură la castel; **Arta:** Nunta cu zestre; **Popular:** Trei povestiri; **M. Eminescu:** Balada Siberiei; **Miorița:** Nicholas Nickleby; **Moșilor:** Pentru pace și prietenie; **23 August:** Vassa Jeleznova; **Donca Simo:** Pumnul de fier; **Ilie Pintilie:** Fiica regimentului; **8 Mai:** Fluviul Huai trebuie îmblînzit, Cîntecul preeriei; **Volga:** Boier cu orice preț; **1 Mai:** Flăcări deasupra Asiei;

REDACȚIA București, Piața Scînteii, Tel. Nr. 7.61.00, SECȚIA SCRISORI Tel. Nr. 7.66.91, DIFUZAREA Tel. Nr. 5.38.77, TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piața Scînteii.